

Evandjelje po Ivanu i Poslanica Rimljanima

*“Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi,
neće hoditi u tami, nego će imati svjetlo
života.”*

Ivan 8,12

EVANĐELJE PO IVANU

Poglavlje 1

UPOČETKU je bio on, Riječ, i on, Riječ, bio je s Bogom i on, Riječ, bio je Bog.

2 On je u početku bio s Bogom.

3 Sve je po njemu postalo, i ništa što je postalo nije bez njega postalo.

4 U njemu je bio život i život je bio svjetlo ljudima.

5 I svjetlo svijetli u tami, i tama ga nije osvojila.

6 Pojavio se čovjek, poslan od Boga, ime mu je *bilo* Ivan.

7 On je došao za svjedočanstvo, posvjedočiti za Svjetlo, da svi povjeruju po njemu.

8 On *sam* nije bio Svjetlo, nego je došao posvjedočiti za Svjetlo.

9 Bilo je *to* istinsko Svjetlo koje rasvjetljuje svakoga čovjeka koji dolazi na svijet.

10 Bio je na svijetu, i svijet je po njemu postao, a svijet ga nije upoznao.

11 K svojim je došao, i njegovi ga nisu prihvatili.

12 A svima koji su ga prihvatili, njima je dao moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u ime njegovo;

13 koji nisu rođeni od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževljeve, nego od Boga.

14 I on, Riječ, tijelom je postao i nastanio se među nama; i promatrali smo slavu njegovu, slavu kao jedinorođenoga od Oca, punog milosti i istine.

15 Ivan je za njega svjedočio i vikao govoreći: "Ovo je onaj o kome sam govorio: 'Onaj koji za mnom dolazi, ima prednost preda mnom, jer je bio prije mene!'"

16 I od punine njegove svi smo mi primili, i *to* milost za milošću.

17 Jer je Zakon bio predan po Mojsiju, a po Isusu Kristu došla je milost i istina.

18 Boga nitko nikada nije vidio; jedinorođeni Sin koji je u krilu Očevom, on ga je objavio.

19 A ovo je svjedočanstvo Ivanovo, kad su Židovi iz Jeruzalema poslali svećenike i levite da ga upitaju: "Tko si ti?"

20 I on je priznao; i nije zanijekao, nego je priznao: "Ja nisam Krist."

21 A oni su ga upitali: "Što si onda? Jesi li ti Ilija?" A on je rekao: "Nisam." "Jesi li ti prorok?" A on je odgovorio: "Ne."

22 Tada su mu rekli: "Tko si, da damo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš za sebe?"

23 On je odgovorio: "Ja *sam* glas jednoga koji vapi u pustinji: 'Poravnajte put Gospodnji!', kao što je rekao prorok Izajaja."

24 A oni su bili poslani od farizeja.

25 Onda su ga upitali i rekli mu: "Zašto onda krstiš ako ti nisi *ni* Krist, ni Ilija, ni prorok?"

26 Ivan im je odgovorio rekavši: "Ja krstim vodom, a među vama stoji jedan koga vi ne poznajete.

27 On je taj koji za mnom dolazi, i koji ima prednost preda mnom, komu ja nisam dostojan odvezati remena na obući."

28 To se dogodilo u Betabari, s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krštavao.

29 Sutradan je Ivan ugledao Isusa gdje dolazi k njemu pa je rekao: "Evo Jaganjca Božjega koji oduzima grijeh svijeta!"

30 Ovo je onaj za koga sam vam rekao: 'Za mnom dolazi čovjek koji

ima prednost preda mnogom, jer je bio prije mene.'

31 I ja ga nisam poznavao; ali sam ja radi toga došao krstiti vodom da bi se on očitovao Izraelu."

32 Tada je Ivan posvjedočio govoreći: "Vidio sam Duha gdje silazi s neba poput golubice i ostaje na njemu.

33 I ja ga nisam poznavao, ali onaj koji me je poslao krstiti vodom, on mi je rekao: 'Na koga vidiš da silazi Duh Sveti i ostaje na njemu, to je onaj koji krštava Duhom Svetim.'

34 I ja sam vidio i svjedočim da je taj Sin Božji."

35 Sutradan je Ivan ponovo stajao s dvojicom svojih učenika

36 te je, ugledavši Isusa kako prolazi, rekao: "Evo Jaganjca Božjega!"

37 A ona su ga dvojica učenika čula što govori pa su počeli slijediti Isusa.

38 Tada se Isus okrenuo i opazio ih gdje ga slijede te ih upitao: "Što tražite?" A oni su mu rekli: "Rabbi," (što prevedeno znači: Učitelju), "gdje boraviš?"

39 Rekao im je: "Dođite i vidite." Došli su i vidjeli gdje boravi i ostali s njim onaj dan; jer je to bilo oko desetoga sata.

40 Jedan od one dvojice koji su ga slijedili, pošto su čuli Ivana, bio je Andrija, brat Šimuna Petra.

41 On je najprije našao svoga brata Šimuna i rekao mu: "Našli smo Mesiju," (što prevedeno znači: Krist),

42 i doveo ga k Isusu. A kad ga je Isus opazio, rekao mu je: "Ti si Šimun, sin Jonin; ti ćeš se zvati Kefa," (što je u prijevodu: kamen).

43 Sutradan je Isus htio poći u Galileju pa je našao Filipa i rekao mu: "Slijedi me!"

44 A Filip je bio iz Betsaide, iz grada Andrijinog i Petrovog.

45 Filip je našao Natanaela te mu rekao: "Našli smo onoga o kome je

pisao Mojsije u Zakonu, i proroci: Isusa iz Nazareta, sina Josipovog."

46 A Natanael ga je upitao: "Može li što dobro izaći iz Nazareta?" Filip mu je odgovorio: "Dođi i vidi!"

47 Isus je ugledao Natanaela gdje dolazi k njemu pa je rekao za njega: "Evo pravog Izraelca u kome nema lukavstva."

48 Natanael ga je upitao: "Odakle me poznaješ?" Isus mu je odgovorio i rekao: "Prije nego što te Filip pozvao, vidio sam te dok si bio pod smokvom."

49 Natanael mu je odgovorio i rekao: "Rabbi, ti si Sin Božji! Ti si Kralj Izraelov!"

50 Isus je odgovorio te mu rekao: "Vjeruješ li zato što sam ti rekao: 'Vidio sam te pod smokvom?' Vidjet ćeš i veće od toga."

51 Onda mu je rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam: od sada ćete gledati otvoreno nebo i anđele Božje kako uzlaze i silaze nad Sina čovječjega."

Poglavlje 2

ATREĆEG je dana bila svadba u Kani Galilejskoj; ondje je bila i Isusova majka.

2 I na svadbu je bio pozvan i Isus i njegovi učenici.

3 A kad je ponestalo vina, rekla mu je Isusova majka: "Nemaju vina."

4 Isus joj je rekao: "Ženo, što ja imam s tobom? Moj čas još nije došao."

5 Njegova je majka rekla slugama: "Što god vam on kaže, učinite!"

6 A ondje je bilo šest kamenih posuda postavljenih za židovsko čišćenje, svaka je sadržavala dvije ili tri mjere.

7 Isus im je rekao: "Napunite posude vodom!" I oni su ih napunili do vrha.

8 Tada im je rekao: "Zagrabite sada i odnesite ravnateljju gozbe!" I odnijeli su mu.

9 Kad je ravnatelj gozbe okusio vođu što je postala vino, (a nije znao odakle je, ali su znali poslužitelji koji su vođu zagrabili), ravnatelj gozbe dozvao je mladencu

10 i rekao mu: "Svaki čovjek najprije posluhuje dobro vino, a kad se napiju, onda lošije. A ti si dobro vino čuvao sve dosad."

11 Ovo je Isus učinio u Kani Galilejskoj kao početak čudesa i očitovao slavu svoju te su njegovi učenici povjerovali u njega.

12 Poslije toga sišao je on, i majka njegova, i braća njegova i učenici njegovi u Kapernaum; ali ondje nisu ostali mnogo dana.

13 A bila je blizu židovska Pasha pa je Isus uzašao u Jeruzalem.

14 I našao je u Hramu prodavače volova, i ovaca, i golubova i mjenjače novca gdje sjede.

15 Inačinišvi bič od užeta, istjerao je sve iz Hrama, i ovce i volove; i mjenjačima je prosvu novac i isprevrtao stolove;

16 a prodavačima golubova je rekao: "Nosite to odavde! Ne činite od kuće Oca moga kuću trgovačku!"

17 I njegovi su se učenici sjetili da je zapisano: "Izjeda me revnost za kuću tvoju."

18 Tada su Židovi odgovorili te mu rekli: "Budući da to činiš, kakav nam znak pokazuješ?"

19 Isus je odgovorio i rekao im: "Razorite ovaj hram, i za tri ću ga dana podići."

20 Nato su Židovi rekli: "Četrdeset i šest godina građen je ovaj Hram, a ti ćeš ga podići za tri dana?"

21 Ali je on govorio o hramu svoga tijela.

22 Stoga su se, kad je uskrsnuo od mrtvih, njegovi učenici sjetili da im je to rekao, pa su povjerovali Pismu i riječi koju je Isus govorio.

23 A dok je bio u Jeruzalemu na svetkovini Pashe, mnogi su povjerovali u njegovo ime promatrajući čudesa koja je činio.

24 Ali im se sâm Isus nije povjeravao jer *ih* je on sve poznao.

25 I nije trebalo da mu tko posvjedoči o čovjeku, jer je sâm znao što je u čovjeku.

Poglavlje 3

Bio je među farizejima neki čovjek imenom Nikodem, poglavar Židova.

2 Ovaj je noću došao k Isusu i rekao mu: "Rabbi, znamo da si učitelj koji je od Boga došao, jer nitko ne može činiti ova čudesa koja ti činiš ako Bog nije s njim."

3 Isus je odgovorio te mu rekao: "Uistinu, uistinu, kažem ti, ako se tko ponovo ne rodi, ne može vidjeti kraljevstvo Božje."

4 Nikodem ga je upitao: "Kako se čovjek može roditi kad je star? Može li drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se?"

5 Isus je odgovorio: "Uistinu, uistinu, kažem ti, ako se tko ne rodi od vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje.

6 Što je rođeno od tijela, tijelo je; a što je rođeno od Duha, duh je.

7 Nemoj se čuditi što sam ti rekao: 'Vi se morate ponovo roditi!'

8 Vjetar puše gdje hoće i čuješ mu šum, ali ne znaš odakle dolazi i kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha."

9 Nikodem je odgovorio i upitao ga: "Kako to može biti?"

10 Isus mu je odgovorio i rekao: "Ti si učitelj izraelski, i to ne razumiješ?"

11 Uistinu, uistinu, kažem ti: Govorimo što znamo i svjedočimo što smo vidjeli, a ne primete našega svjedočanstva.

12 Ako sam vam govorio zemaljsko pa ne vjerujete, kako ćete mi vjerovati ako vam govorim nebesko?

13 I nitko nije uzašao u nebo, osim onoga koji je sišao s neba; Sin čovječji koji je u nebu.

14 I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin čovječji,

15 da svaki koji u njega vjeruje ne propadne, nego ima život vječni.

16 Jer je Bog tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina, da svaki koji u njega vjeruje ne propadne, nego ima život vječni.

17 Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da bi osudio svijet, nego da po njemu svijet spasi.

18 Tko vjeruje u njega, nije osuđen; ali tko ne vjeruje, već je osuđen, jer nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.

19 A ovo je ta osuda što je svjetlo došlo na svijet, a ljudi su više ljubili tamu nego svjetlo, jer su im djela bila zla.

20 Jer svaki koji čini zlo, mrzi svjetlo i ne dolazi k svjetlu da se ne prekore djela njegova.

21 Ali onaj koji drži istinu, dolazi k svjetlu kako bi se očitovala djela njegova, jer su u Bogu učinjena."

22 Poslije toga došao je Isus sa svojim učenicima u zemlju judejsku; i ondje se s njima zadržavao i krštavao.

23 A krštavao je i Ivan u Enonu, blizu Salima, jer je ondje bilo mnogo vode. I ljudi su dolazili i krstili se.

24 Jer Ivan još nije bio bačen u tamnicu.

25 Tada je nastala rasprava između *nekih* od Ivanovih učenika i Židova o čišćenju,

26 te su došli k Ivanu i rekli mu: "Rabbi, onaj koji je bio s tobom s onu stranu Jordana za koga si ti svjedočio, evo, on krsti i svi dolaze k njemu."

27 Ivan je odgovorio i rekao: "Čovjek ne može ništa primiti ako mu nije dano s neba.

28 Vi mi sami svjedočite da sam rekao: 'Ja nisam Krist, nego sam poslan pred njim.'

29 Tko ima mladenku, mladenac je, ali mladenčev prijatelj, koji stoji i sluša ga, veoma se raduje radi mladenčeva glasa. Stoga se ova moja radost ispunila.

30 On se mora povećavati, a ja se umanjivati.

31 Tko odozgor dolazi, nad svima je; tko je sa zemlje, od zemlje je i zemaljski govori. Tko dolazi s neba, nad svima je!

32 I što je vidio i čuo, to svjedoči, a nitko ne prima svjedočanstvo njegovo.

33 Tko je primio njegovo svjedočanstvo, potvrdio je da je Bog istinit.

34 Jer koga je Bog poslao, riječi Božje govori, jer *mu* Bog ne daje Duha na mjeru.

35 Otac ljubi Sina i sve je predao u ruku njegovu.

36 Tko vjeruje u Sina, ima život vječni; a tko ne vjeruje Sinu, neće vidjeti života, nego gnjev Božji ostaje na njemu."

Poglavlje 4

KAD je, dakle, Gospodin doznao da su farizeji čuli kako je Isus pridobio i krstio više učenika nego Ivan,

2 (premda sâm Isus nije krštavao, nego njegovi učenici),

3 napustio je Judeju i ponovo otišao u Galileju.

4 A morao je proći kroz Samariju.

5 Tada je došao do samarijskog grada zvanog Sihar, blizu zemljišta što ga je Jakov dao svome sinu Josipu.

6 A ondje je bio Jakovljev izvor; zato je Isus, umoran od puta, sjeo kraj izvora. Bilo je oko šestoga sata.

7 Došla je *neka* žena iz Samarije zgrabiti vodu. Isus joj je rekao: "Daj mi piti."

8 (Jer su njegovi učenici otišli u grad kupiti hranu.)

9 Nato ga je žena Samarijanka upitala: "Kako ti, koji si Židov, tražiš piti od mene, koja sam žena, Samarijanka?" Jer se Židovi ne druže sa Samarijancima.

10 Isus je odgovorio te joj rekao: "Kad bi ti znala dar Božji i tko je onaj koji ti govori: 'Daj mi piti', ti bi od njega zatražila i dao bi ti živu vodu."

11 Žena mu je rekla: "Gospodine, nemaš čime zagrabit, a studenac je dubok; odakle ti onda živa voda?"

12 Jesi li ti veći od našega oca Jakova koji nam je dao ovaj studenac; i sâm je iz njega pio, i djeca njegova, i stoka njegov!"

13 Isus je odgovorio te joj rekao: "Svaki koji pije od ove vode, opet će ožednjeti,

14 ali onaj koji pije od vode koju ću mu ja dati, neće nikada ožednjeti, nego će voda koju ću mu ja dati postati u njemu izvorom vode što teče u život vječni."

15 Žena ga je zamolila: "Gospodine, daj mi te vode da ne žednim i ne dolazim ovamo zahvaćati."

16 Isus joj je rekao: "Idi, pozovi svoga muža i dođi ovamo!"

17 Žena je odgovorila i rekla: "Nemam muža." Isus joj je odgovorio: "Dobro si rekla: 'Nemam muža',

18 jer si imala pet muževa, i onaj koga sada imaš nije ti muž. To si iskreno rekla."

19 Žena mu je napomenula: "Gospodine, opažam da si ti prorok.

20 Naši su očevi iskazivali štovanje na ovom brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu to mjesto gdje treba iskazivati štovanje."

21 Isus joj je rekao: "Ženo, vjeruj mi, dolazi čas kad nećete štovati Oca ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu.

22 Vi štujete što ne poznajete; mi štujeemo što poznajemo, jer je spasenje od Židova.

23 Ali dolazi čas, i sada je, kada će istinski štovatelji štovati Oca u duhu i istini, jer Otac traži da ga takvi štuju.

24 Bog je Duh i koji ga štuju, moraju ga štovati u duhu i istini."

25 Žena mu je odgovorila: "Znam da dolazi Mesija, koji se zove Krist. Kad on dođe, sve će nam objasniti."

26 Isus joj je rekao: "Ja sam *taj* koji ti govorim."

27 I uo su stigli njegovi učenici i začudili se što je razgovarao sa ženom. Ipak nitko nije pitao: "Što tražiš?" Ili: "Zašto razgovaraš s njom?"

28 Žena je tada ostavila svoj krčag i otišla u grad te rekla ljudima:

29 "Dođite vidjeti čovjeka koji mi je rekao sve što god sam učinila! Nije li on Krist?"

30 Tada su oni izašli iz grada i došli k njemu.

31 A u međuvremenu su ga učenici zamolili govoreći: "Učitelju, jedi!"

32 Ali im je on rekao: "Ja imam za jesti jelo za koje vi ne znate."

33 Stoga su učenici pitali jedan drugoga: "Da mu nije tko donio što za jesti?"

34 Isus im je odgovorio: "Moja je hrana izvršiti volju onoga koji me je poslao i završiti djelo njegovo.

35 Ne govorite li vi: 'Još su četiri mjeseca pa dolazi žetva?' Gle, kažem vam, podignite svoje oči i pogledajte njive, jer su već bijele za žetvu!

36 A onaj koji žanje prima plaću i skuplja plod za život vječni, da se zajedno raduju i onaj koji sije i onaj koji žanje.

37 I u ovome je istinita izreka: 'Jedan sije, a drugi žanje.'

38 Ja sam vas poslao žeti ono *oko* čega se vi niste trudili; drugi su se trudili, a vi ste ušli u trud njihov."

39 I mnogi su Samarijanci iz onoga grada povjerovali u njega zbog riječi

one žene koja je svjedočila: "Rekao mi je sve što god sam učinila."

40 Kad su dakle Samarjanci došli k njemu, zaklinjali su ga da ostane kod njih pa je ostao ondje dva dana.

41 I mnogo ih je više povjerovalo zbog njegove riječi,

42 te su rekli ženi: "Sada vjerujemo, ne zbog tvog pripovijedanja, jer smo *ga* sami čuli i znamo da je ovaj doista Krist, Spasitelj svijeta."

43 A nakon dva dana pošao je odande i otišao u Galileju.

44 Jer je sâm Isus posvjedočio da prorok nema časti u svom zavičaju.

45 Kad je dakle stigao u Galileju, Galilejci su ga primili pošto su vidjeli sve što je učinio u Jeruzalemu na svetkovini, jer su i oni stigli sa svetkovine.

46 Tako je Isus ponovo došao u Kanu Galilejsku gdje je vodu pretvorio u vino. A tamo je bio neki kraljev službenik čiji je sin bolovao u Kapernaumu.

47 Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, otišao je k njemu i zaklinjao ga da siđe i ozdravi mu sina jer je bio na samrti.

48 Tada mu je Isus napomenuo: "Ako ne vidite znakove i čudesa, nećete htjeti povjerovati."

49 Kraljev službenik ga je zamolio: "Gospodine, siđi prije nego mi umre dijete!"

50 Isus mu je rekao: "Idi, sin tvoj živi!" I čovjek je povjerovalo riječi koju mu je Isus rekao i otišao.

51 I dok je on još silazio, susrele su ga njegove sluge te mu javile govoreći: "Tvoj sin živi!"

52 Tada se raspitao kod njih za sat kad mu je krenulo nabolje, a oni su mu odgovorili: "Jučer ga je u sedmi sat pustila groznica."

53 Tako je otac saznao da je *to bilo* u onaj sat u koji mu je Isus rekao: "Tvoj

sin živi!", te je povjerovalo on i sav njegov dom.

54 *To je* nadalje drugo čudo koje je učinio Isus stigavši iz Judeje u Galileju.

Poglavlje 5

POSLJE toga bila je židovska svetkovina te je Isus uzašao u Jeruzalem.

2 A u Jeruzalemu, kod ovčje tržnice, nalazi se kupalište koje se hebrejski naziva Bethesda, i ima pet trijemova.

3 U njima je ležalo veliko mnoštvo nemoćnih, slijepih, hromih i uzetih; čekali su da se pokrene voda.

4 Jer je u određeno vrijeme anđeo silazio u kupalište i uzburkao vodu; tko bi prvi ušao nakon uzburkavanja vode, ozdravio bi ma kakvu bolest imao.

5 A ondje je bio neki čovjek koji je bolovao trideset i osam godina.

6 Kad ga je Isus opazio gdje leži i doznao da je već dugo vremena u tom stanju, upitao ga je: "Želiš li ozdraviti?"

7 Nemoćnik mu je odgovorio: "Gospodine, nemam nikoga da me spusti u kupalište kad se uzburka voda, a dok ja dođem, drugi siđe prije mene."

8 Isus mu je rekao: "Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj!"

9 I taj je čovjek odmah ozdravio, te uzeo svoju postelju i počeo hodati. A onaj dan bila je subota.

10 Zato su Židovi rekli onomu koji je ozdravio: "Subota je. Nije ti po zakonu dopušteno nositi postelju."

11 On im je odgovorio: "Onaj koji me je ozdravio, rekao mi je: 'Uzmi svoju postelju i hodaj!'"

12 Tada su ga upitali: "Tko je taj čovjek koji ti je rekao: 'Uzmi svoju postelju i hodaj?'"

13 A onaj što je ozdravio nije znao tko je taj, jer se Isus sklonio u mnoštvu što je bilo na tom mjestu.

14 Nakon toga Isus ga je našao u Hramu i rekao mu: "Evo, ozdravio si! Ne griješi više, da ti se što gore ne dogodi!"

15 Taj čovjek je otišao i javio Židovima da je Isus onaj koji ga je ozdravio.

16 I zbog toga su Židovi progonili Isusa i nastojali ga ubiti, jer je to učinio u subotu.

17 A Isus im je odgovorio: "Otac moj radi sve do sada, i ja radim."

18 Zbog toga su ga Židovi još više nastojali ubiti, jer ne samo što je kršio subotu nego je i Boga nazivao svojim Ocem, izjednačujući sebe s Bogom.

19 Tada im je Isus odgovorio i rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam: Sin ne može ništa učiniti sâm od sebe, već čini što vidi da Otac čini. Jer što god on čini, to isto i Sin čini.

20 Jer Otac voli Sina i pokazuje mu sve što sâm čini; a pokazat će mu i veća djela od ovih da biste se vi čudili.

21 Jer kao što Otac uskršava mrtve i oživljuje *ih*, tako i Sin oživljuje koga hoće.

22 Jer Otac ne sudi nikome, nego je sav sud povjerio Sinu,

23 da svi poštuju Sina kao što poštuju Oca. Tko ne poštuje Sina, ne poštuje ni Oca koji ga je poslao.

24 Uistinu, uistinu, kažem vam, onaj tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me je poslao, ima život vječni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.

25 Uistinu, uistinu, kažem vam: dolazi čas, i sada je, kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega, i oni koji čuju, živjet će.

26 Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi.

27 A dao mu je i vlast suditi, jer je Sin čovječji.

28 Ne čudite se tomu, jer dolazi čas u koji će svi što su u grobovima čuti njegov glas,

29 te će izaći: koji su činili dobro, na uskršnuće života, a koji su činili zlo, na uskršnuće osude.

30 Ja sâm od sebe ne mogu ništa učiniti; kako čujem, sudim i moj je sud pravedan jer ne tražim svoju volju, nego volju Oca koji me poslao.

31 Ako ja svjedočim za sebe, moje svjedočanstvo nije istinito.

32 Postoji drugi koji svjedoči za mene, i znam da je istinito svjedočanstvo kojim svjedoči za mene.

33 Vi ste poslali k Ivanu *poslanike*, i on je posvjedočio za istinu.

34 Ali ja ne primam svjedočanstvo od čovjeka, nego ovo govorim da se vi spasite.

35 On je bio svjetiljka koja gori i svijetli, a vi ste se htjeli samo na tren radovati u njegovoj svjetlosti.

36 Ali ja imam svjedočanstvo veće od Ivanovog, jer djela koja mi je Otac dao da *ih* dovršim, sama ta djela koja ja činim svjedoče za mene da me je Otac poslao.

37 I sâm Otac koji me je poslao, posvjedočio je za mene. Niti ste ikada čuli njegov glas, niti vidjeli njegov lik,

38 a ni riječ njegova ne prebiva u vama, jer ne vjerujete onomu koga je on poslao.

39 Istražite Pisma, jer vi mislite *da* u njima imate život vječni; i ona su *ta* koja svjedoče za mene,

40 a ne želite doći k meni, da biste imali život.

41 Čast od ljudi ne primam,

42 ali vas znam da nemate u sebi ljubavi Božje.

43 Ja sam došao u ime Oca svoga i ne primam me. Ako tko drugi dođe u svoje ime, njega ćete primiti.

44 Kako možete vjerovati vi koji primam čast jedan od drugoga, a ne tražite čast koja *dolazi* od jedinog Boga?

45 Nemojte misliti da ću vas ja tužiti pred Ocem; ima *jedan* koji vas tuži, Mojsije, u koga se vi pouzdajete.

46 Jer da ste vjerovali Mojsiju, meni biste vjerovali, jer je on o meni pisao.

47 Ali ako ne vjerujete njegovim spisima, kako ćete vjerovati mojim riječima?"

Poglavlje 6

NAKON toga Isus je otišao preko Galilejskog, to jest Tiberijadskog mora.

2 I slijedilo ga je veliko mnoštvo, jer su vidjeli njegova čudesa koja je učinio na bolesnicima.

3 A Isus se popeo na goru i ondje je sjedio sa svojim učenicima.

4 A bila je blizu Pasha, židovska svetkovina.

5 Kad je tada Isus podigao oči i vidio da veliko mnoštvo dolazi k njemu, upitao je Filipu: "Gdje ćemo kupiti kruha da bi ovi jeli?"

6 A to je rekao iskušavajući ga, jer je sâm znao što namjerava učiniti.

7 Filip mu je odgovorio: "Nije im dovoljno kruha ni za dvjesto denara da svaki od njih nešto malo dobije."

8 Jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra, rekao mu je:

9 "Ovdje je jedan dječčić koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice. Ali što je to za tolike?"

10 A Isus je rekao: "Posjednite ljude!" A bilo je mnogo trave na tome mjestu. Tako su posjedali muškarci, na broj oko pet tisuća.

11 Tada je Isus uzeo kruhove i zahvalivši razdijelio učenicima, a učenici onima koji su posjedali; tako i od ribica, koliko god su htjeli.

12 Kad su se nasitili, rekao je svojim učenicima: "Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!"

13 Skupili su, dakle, i napunili dvanaest košara ulomaka od onih pet ječmenih kruhova što je preostalo onima koji su jeli.

14 Stoga su ljudi, kad su vidjeli čudo koje je Isus učinio, govorili: "Ovo je doista prorok koji treba doći na svijet."

15 Tada se Isus, doznavši da namjeravaju doći i na silu ga učiniti kraljem, ponovo povukao u goru, on sâm.

16 A kad se spustila večer, njegovi su učenici sišli na more

17 i ušli u lađu te krenuli preko mora prema Kapernaumu. I već se bilo smračilo, a Isus nije došao k njima.

18 A more se podizalo od silnog vjetrova što je puhao.

19 Pošto su odveslali oko dvadeset pet ili trideset stadija, ugledali su Isusa gdje hoda po moru i približava se lađi, pa su se prestrašili.

20 Ali im je on rekao: "To sam ja! Ne bojte se!"

21 Tada su ga drage volje primili u lađu, i lađa je odmah bila na području kuda su pošli.

22 Sutradan je mnoštvo, što je stajalo na drugoj strani mora, vidjelo da tamo nije bilo druge lađe, osim one u koju su ušli njegovi učenici, i da Isus nije ušao u lađu sa svojim učenicima, nego *da* su njegovi učenici otišli sami.

23 Ali su iz Tiberijade stigle druge lađe blizu onoga mjesta gdje su jeli kruh nakon što je Gospodin zahvalio.

24 Kad je, dakle, narod vidio da Isusa nema ondje, ni njegovih učenika, ušli su i sami u lađe i došli u Kapernaum tražeći Isusa.

25 A kad su ga našli na drugoj strani mora, upitali su ga: "Rabbi, kad si ovamo stigao?"

26 Isus je odgovorio te im rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam, vi me

tražite, *ali* ne zato što ste vidjeli čudesa, već zato što ste jeli od kruhova i nasitili se.

27 Radite, ne za propadljivu hranu, nego za hranu koja ostaje za život vječni, koju će vam dati Sin čovječji, jer je njega ovlastio Bog Otac!"

28 Tada su ga upitali: "Što moramo činiti da bismo radili djela Božja?"

29 Isus je odgovorio i rekao im: "Ovo je djelo Božje, da vjerujete u onoga koga je on poslao."

30 Nato su ga upitali: "Kakav nam onda znak pokazuješ da vidimo i povjerujemo ti? Što možeš uraditi?"

31 Naši su očevi jeli manu u pustinji, kao što je zapisano: 'Dao im je jesti kruh s neba.'

32 Tada im je Isus rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam, nije vam Mojsije dao kruha s neba, nego vam Otac moj daje s neba kruh istinski.

33 Jer kruh je Božji onaj koji silazi s neba i daje život svijetu."

34 Nato su ga zamolili: "Gospodine, daj nam svagda toga kruha!"

35 A Isus im je rekao: "Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, nikada neće ogladnjati; i tko vjeruje u mene, nikada neće ožeđnjeti.

36 Ali rekao sam vam: i vidjeli ste me, a ne vjerujete.

37 Svi, koje mi Otac daje, k meni će doći, a onoga koji dolazi k meni nipošto neću izbaciti van.

38 Jer sam sišao s neba, ne da bih izvršio svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao.

39 A ovo je volja Oca koji me je poslao: da od svih koje mi je dao nikoga ne izgubim, već da ga uskrsnem u posljednji dan.

40 I ovo je volja onoga koji me je poslao: da svaki koji vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni; i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan."

41 Židovi su stoga mrmljali protiv njega jer je rekao: "Ja sam kruh koji je sišao s neba."

42 I govorili su: "Nije li ovo Isus, sin Josipov, komu poznajemo oca i majku? Kako onda on govori: 'Sišao sam s neba?'"

43 Nato je Isus odgovorio i rekao im: "Ne mrmljajte među sobom!

44 Nitko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac koji me je poslao; i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan.

45 Zapisano je u Prorocima: 'I svi će biti poučeni od Boga.' Stoga svaki koji sluša i pouči se od Oca, dolazi k meni.

46 Ne znači da je tko vidio Oca, osim onoga koji je od Boga; on je vidio Oca.

47 Uistinu, uistinu, kažem vam, onaj koji vjeruje u mene, ima život vječni.

48 Ja sam kruh života.

49 Očevi su vaši jeli manu u pustinji i pomrli.

50 Ovo je kruh koji silazi s neba da onaj tko od njega jede ne umre.

51 Ja sam kruh živi koji je sišao s neba. Ako tko jede od ovoga kruha, zauvijek će živjeti. A kruh koji ću ja dati moje je tijelo, koje ću ja dati za život svijeta."

52 Židovi su se tada prepirali među sobom govoreći: "Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jesti?"

53 Nato im je Isus rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam, ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi.

54 Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan.

55 Jer tijelo je moje istinsko jelo i krv je moja istinsko piće.

56 Tko jede tijelo moje i pije krv moju, prebiva u meni i ja u njemu.

57 Kao što je mene poslao Otac koji živi, i ja živim po Ocu; tako će i onaj koji mene jede živjeti po meni.

58 Ovo je taj kruh koji je sišao s neba; ne kao što su vaši očevi jeli manu i umrli. Tko jede ovaj kruh, zauvijek će živjeti.”

59 To je govorio u sinagogi dok je poučavao u Kapernaumu.

60 Zato su mnogi od njegovih učenika, kad su *to* čuli, rekli: “Tvrda je ovo besjeda! Tko to može slušati?”

61 A Isus ih je, znajući u sebi da njegovi učenici zbog toga mrljaju, upitao: “Sablaznjava li vas to?”

62 A *što* ako ćete vidjeti Sina čovječjega kako uzlazi gdje je prije bio?

63 Duh je onaj koji oživljuje, a tijelo ne koristi ništa. Riječi koje vam ja govorim duh su i život su.

64 Ali ima među vama nekih koji ne vjeruju.” Jer je Isus od početka znao tko su oni što ne vjeruju i tko će ga izdati.

65 Onda je napomenuo: “Zato sam vam rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od mog Oca.”

66 Od toga *časa* mnogi su njegovi učenici otišli natrag i nisu više hodili s njim.

67 Tada je Isus upitao Dvanaesticu: “Hoćete li i vi otići?”

68 Nato mu je Šimun Petar odgovorio: “Gospodine, komu ćemo otići? Ti imaš riječi vječnoga života!”

69 I mi vjerujemo i sigurni smo da si ti Krist, Sin Boga živoga.”

70 Isus im je odgovorio: “Nisam li ja izabrao vas Dvanaesticu, a jedan je od vas đavao.”

71 Govorio je o Judi, *sinu* Šimuna Iskariotskoga, jer je on bio jedan od Dvanaestice koji ga je trebao izdati.

Poglavlje 7

POSLJE toga Isus je hodio po Galileji; jer po Judeji nije htio hoditi zato što su ga Židovi nastojali ubiti.

2 A bila je blizu židovska svetkovina Sjenica.

3 Zato su mu njegova braća rekla: “Prijeđi odavde i pođi u Judeju da i tvoji učenici vide djela koja činiš.”

4 Jer nitko ne čini nešto u tajnosti, a sam traži biti *poznat* u javnosti. Ako *već* to činiš, pokaži se svijetu!”

5 Jer ni braća njegova nisu vjerovala u njega.

6 Tada im je Isus rekao: “Moje vrijeme još nije došlo, a vaše je vrijeme uvijek pogodno.

7 Vas svijet ne može mrziti, ali mene mrzi, jer ja svjedočim o njemu da su mu djela zla.

8 Vi uzađite na ovu svetkovinu. Ja još ne uzlazim na ovu svetkovinu, jer se moje vrijeme još nije ispunilo.”

9 I kad im je to rekao, ostao je u Galileji.

10 Ali kad su njegova braća uzašla na svetkovinu, onda je i on uzašao, ne javno, nego kao u tajnosti.

11 Židovi su ga tada tražili na svetkovini i raspitivali se: “Gdje je onaj?”

12 A u narodu je bilo mnogo mrljanja o njemu, jer su jedni govorili: “Dobar je!” Drugi su govorili: “Ne, nego zavodi narod.”

13 Ipak nitko nije o njemu javno govorio zbog straha od Židova.

14 I sredinom svetkovine, Isus je uzašao u Hram i poučavao.

15 A Židovi su se čudili govoreći: “Kako ovaj poznaje Pisma a nije učio?”

16 Isus im je odgovorio i rekao: “Moj nauk nije moj, nego onoga koji me je poslao.

17 Ako tko hoće izvršavati volju njegovu, znat će za taj nauk je li od Boga ili ja sâm od sebe govorim.

18 Tko sâm od sebe govori, traži svoju slavu, a tko traži slavu onoga koji ga je poslao, taj je istinit i u njemu nema nepravедnosti.

19 Nije li vam Mojsije dao Zakon? A nitko od vas ne drži Zakon. Zašto me nastojite ubiti?"

20 Narod mu je odgovorio i rekao: "Imaš đavla! Tko te nastoji ubiti?"

21 Isus je odgovorio i rekao im: "Jedno sam djelo učinio i svi se čudite.

22 Zbog toga vam je Mojsije dao obrezanje; (ne da je ono od Mojsija, nego od otaca), i vi u subotu obrezujete čovjeka.

23 Ako čovjek primi obrezanje u subotu, a da se ne prekrši Zakon Mojsijev, ljutite li se na mene što sam u subotu potpuno ozdravio čovjeka?

24 Nemojte suditi po vanjštini, nego sudite sudom pravednim!"

25 Nato su neki od Jeruzalemaca govorili: "Nije li to onaj koga nastoje ubiti?"

26 A evo, *on* javno govori i ništa mu ne kažu! Da nisu i glavari doista spoznali da je on pravi Krist?"

27 Ali ovoga znamo odakle je, a kad Krist dođe, nitko neće znati odakle je."

28 Tada je Isus, dok je poučavao u Hramu, povikao govoreći: "I poznajete me i znate odakle sam; i nisam došao sam od sebe, nego je onaj koji me je poslao istinit, koga vi ne poznajete.

29 A ja ga poznajem, jer sam od njega i on me je poslao."

30 Onda su ga nastojali uhvatiti, ali nitko nije stavio ruke na njega, jer još nije došao njegov čas.

31 A mnogi su iz naroda povjerovali u njega i govorili: "Kada dođe Krist, hoće li činiti više čudesa od ovih što *ih* je ovaj učinio?"

32 Farizeji su dočuli kako narod to o njemu mrmrlja, te su glavari svećenički i farizeji poslali stražare da ga uhvate.

33 Tada im je Isus rekao: "Još sam malo vremena s vama, pa odlazim k onomu koji me je poslao.

34 Tražit ćete me, i nećete *me* naći. I gdje sam ja, vi ne možete doći."

35 Nato su se Židovi među sobom pitali: "Kamo će on poći, da ga mi nećemo naći? Hoće li poći k raseljenima među Poganima i poučavati Pogane?"

36 Kakva je to besjeda koju je govorio: "Tražit ćete me, i nećete *me* naći; i gdje sam ja, vi ne možete doći?"

37 U posljednji dan, veliki *dan* svetkovine, Isus je stajao i vikao govoreći: "Ako je tko žedan, neka dođe k meni i pije!"

38 Tko vjeruje u mene, kao što je Pismo reklo; iz njegove će utrobe poteći rijeke žive vode."

39 (A to je govorio o Duhu koga su trebali primiti oni koji vjeruju u njega; jer Duh Sveti još nije bio *darovan*, pošto Isus još nije bio proslavljen.)

40 Zato su mnogi od ljudi, kad su čuli *tu* besjedu, govorili: "Ovaj je doista Prorok."

41 Drugi su govorili: "Taj je Krist." A neki su pitali: "Zar Krist dolazi iz Galileje?"

42 Nije li Pismo reklo da Krist dolazi iz potomstva Davidova, i iz sela Betlehema, gdje je bio David?"

43 Tako je zbog njega nastao razdor među ljudima.

44 A neki od njih htjeli su ga uhvatiti, ali nitko nije stavio ruke na njega.

45 Tada su stražari došli glavarima svećeničkim i farizejima, a oni su ih upitali: "Zašto ga niste doveli?"

46 Stražari su odgovorili: "Nikada čovjek nije govorio kao taj čovjek!"

47 Nato su im farizeji odvratili: "Jeste li i vi zavedeni?"

48 Je li itko od glavara ili od farizeja povjervovao u njega?"

49 A ova svjetina koja ne poznaje Zakona, prokleta je."

50 Upitao ih je Nikodem, koji mu je došao noću i bio jedan od njih:

51 "Osuđuje li naš Zakon čovjeka ako se prije ne sasluša i dozna što je učinio?"

52 Odgovorili su mu i rekli: "Nisi li i ti iz Galileje? Istraži i vidi, jer iz Galileje ne ustaje nikakav prorok!"

53 Zatim je svaki otišao svojoj kući.

Poglavlje 8

A Isus je otišao na Maslinsku goru. 2 I u zoru je ponovo došao u Hram i sav je narod dolazio k njemu; onda je sjeo i poučavao ih.

3 Tada su mu pismoznanci i farizeji doveli ženu uhvaćenu u preljubu. I kad su je postavili u sredinu,

4 rekli su mu: "Učitelju, ova je žena uhvaćena u samom činu preljuba,

5 a Mojsije nam je u Zakonu zapovjedio takve kamenovati. Ali što ti kažeš?"

6 A to su rekli iskušavajući ga kako bi ga imali *za što* optužiti. Ali se Isus sagnuo i počeo pisati prstom po zemlji, kao da *ih* nije čuo.

7 A kako su ga nastavili ispitivati, uspravio se *pa* im rekao: "Tko je od vas bez grijeha, neka prvi baci kamen na nj!"

8 I ponovo se sagnuo *te* pisao po zemlji.

9 A kad su oni *to* čuli, prekoreni od *vlastite* savjesti, izlazili su jedan po jedan, počevši od najstarijih *sve* do posljednjih. Tako je Isus ostao *sâm* sa ženom koja je stajala u sredini.

10 Kad se Isus uspravio i nije vidio nikoga osim žene, upitao ju je: "Ženo, gdje su oni, tvoji tužitelji? Nitko te nije osudio?"

11 A ona je odgovorila: "Nitko, Gospodine!" A Isus joj je rekao: "Ni ja te ne osuđujem. Idi i više ne griješi!"

12 Tada im je Isus ponovo progovorio rekavši: "Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlo života."

13 Farizeji su mu nato rekli: "Ti svjedočiš sam za sebe; tvoje svjedočanstvo nije istinito."

14 Isus je odgovorio te im rekao: "Ako ja i svjedočim sam za sebe, moje je svjedočanstvo istinito, jer znam odakle sam došao i kamo idem. A vi ne znate odakle dolazim i kamo idem.

15 Vi sudite po tijelu; ja ne sudim nikoga.

16 A ja, ako i sudim, moj je sud istinit jer nisam *sâm*, nego: ja i Otac koji me je poslao.

17 I u vašem je Zakonu zapisano da je svjedočanstvo dvojice ljudi istinito.

18 Ja sam onaj koji svjedočim za sebe, i Otac koji me je poslao svjedoči za mene."

19 Nato su ga upitali: "Gdje je tvoj Otac?" Isus je odgovorio: "Ni mene ne poznajete, ni Oca moga. Kad biste mene poznavali, poznavali biste i Oca moga."

20 Ove je riječi Isus izgovorio u riznici dok je poučavao u Hramu. I nitko ga nije uhvatio, jer još nije došao njegov čas.

21 Tada im je Isus ponovo rekao: "Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i u svojim ćete grijesima umrijeti. Kamo ja idem, vi ne možete doći."

22 Stoga su Židovi govorili: "Neće li se *sâm* ubiti, jer kaže: 'Kamo ja idem, vi ne možete doći?'"

23 A on im je rekao: "Vi ste odozdo, ja sam odozgo. Vi ste od ovoga svijeta, ja nisam od ovoga svijeta.

24 Zato sam vam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima. Jer ako ne povjerujete da Ja jesam, umrijet ćete u svojim grijesima."

25 Tada su ga upitali: "Tko si ti?" A Isus im je odgovorio: "Upravo onaj *o kome* sam vam govorio od početka!

26 Imam mnogo toga o vama govoriti i suditi; ali je onaj koji me

poslao istinit, i ja govorim svijetu ono što sam čuo od njega."

27 Nisu razumjeli da im je govorio o Ocu.

28 Tada im je Isus rekao: "Kad podignete Sina čovječjega, tada ćete spoznati da Ja jesam i *da* ništa sâm od sebe ne činim, nego govorim ono što me Otac naučio.

29 A onaj koji me je poslao, sa mnom je. Otac me nije ostavio samog, jer ja uvijek činim ono što je njemu ugodno."

30 Dok je on to govorio, mnogi su povjerovali u njega.

31 Onda je Isus rekao Židovima koji su mu povjerovali: "Ako ostanete u mojoj riječi, doista ste moji učenici; 32 i upoznat ćete istinu, i istina će vas osloboditi."

33 Odgovorili su mu: "Potomstvo smo Abrahamovo i nikada nikomu nismo robovali. Kako ti kažeš: 'Postat ćete slobodni?'"

34 Isus im je odgovorio: "Uistinu, uistinu, kažem vam, svaki koji čini grijeh, rob je grijeha.

35 A rob ne ostaje u kući zauvijek, *ali* Sin ostaje zauvijek.

36 Ako vas, dakle, Sin oslobodi, doista ćete biti slobodni.

37 Znam da ste potomstvo Abrahamovo, ali me ipak nastojite ubiti, jer moja riječ nema mjesta u vama.

38 Ja govorim ono što sam vidio kod svoga Oca, a vi činite što ste vidjeli kod svoga oca."

39 Odgovorili su i rekli mu: "Naš je otac Abraham." Isus im je rekao: "Kad biste bili djeca Abrahamova, činili biste djela Abrahamova.

40 Ali sada nastojite ubiti mene, čovjeka koji vam je govorio istinu koju sam čuo od Boga. To Abraham nije činio.

41 Vi činite djela svoga oca." Nato su mu rekli: "Mi nismo rođeni iz bludništva; imamo jednoga Oca, Boga."

42 Isus im je odgovorio: "Kad bi Bog bio vaš otac, ljubili biste mene, jer ja sam od Boga izašao i došao. Nisam došao sâm od sebe, nego me je on poslao.

43 Zašto ne razumijete moj govor? Jer ne možete slušati riječ moju.

44 Vi ste od *svoga* oca đavla i želite činiti požude oca svoga. On je bio čovjekoubojica od početka i nije stajao u istini, jer u njemu nema istine. Kad govori laž, od svoga govori, jer je lažljivac i njen otac.

45 A zato što ja govorim istinu, meni ne vjerujete.

46 Tko će mi od vas dokazati grijeh? Ako li govorim istinu, zašto mi ne vjerujete?"

47 Tko je od Boga, sluša riječi Božje. Vi *ih* zato ne slušate jer niste od Boga."

48 Nato su Židovi odgovorili te mu rekli: "Ne kažemo li dobro da si ti Samarijanac i *da* imaš đavla?"

49 Isus je odgovorio: "Ja nemam đavla, nego poštujem svoga Oca, a vi mene obeščasćujete.

50 I ja ne tražim svoju slavu, ima tko traži i sudi.

51 Uistinu, uistinu, kažem vam, ako tko drži riječ moju, neće nikada vidjeti smrt."

52 Tada su mu Židovi rekli: "Sad znamo da imaš đavla. Abraham je umro i proroci, a ti kažeš: 'Ako tko drži moju riječ, neće nikada okusiti smrt.'

53 Jesi li ti veći od našega oca Abraham, koji je umro? I proroci su pomrli. Kime se ti praviš?"

54 Isus je odgovorio: "Ako li ja sam sebe častim, čast moja nije ništa. Onaj koji mene časti moj je Otac, za koga vi kažete da je vaš Bog.

55 Ali ga niste upoznali, a ja ga poznajem. I ako kažem da ga ne poznajem, bit ću lažljivac poput vas; ali ja ga poznajem i držim riječ njegovu.

56 Abraham, otac vaš, kliktao je da bi vidio moj dan. I vidio je, te se obradovao."

57 Nato su mu Židovi rekli: "Nemaš još pedeset godina, a vidio si Abrahama!"

58 Isus im je rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam, prije nego je Abraham bio, Ja jesam."

59 Tada su podigli kamenje da bi bacili na njega, ali se Isus sakrio i izašao iz Hrama, prošavši između njih. I tako je otišao.

Poglavlje 9

IPROLAZEĆI, Isus je ugledao čovjeka slijepog od rođenja,

2 a njegovi su ga učenici upitali govoreći: "Učitelju, tko je sagriješio, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?"

3 Isus je odgovorio: "Niti je ovaj sagriješio niti njegovi roditelji, nego da bi se na njemu očitovala djela Božja.

4 Ja moram činiti djela onoga koji me je poslao gdje je dan; dolazi noć kad nitko ne može raditi.

5 Dok sam na svijetu, svjetlo sam svijeta."

6 Kad je to izgovorio, pljunuo je na zemlju i od pljuvačke napravio blato i slijepcu premazao blatom oči,

7 te mu rekao: "Idi, operi se u kupalištu Siloamu!" (što se prevodi: Poslan). Tada je otišao i oprao se pa se vratio gledajući.

8 Zato su susjedi i oni koji su ga prije vidjeli da je bio slijep govorili: "Nije li to onaj što je sjedio i prosio?"

9 Neki su rekli: "On je!", a drugi: "Samo mu je sličan." A on je govorio: "Ja sam!"

10 Tada su ga upitali: "Kako su ti se otvorile oči?"

11 On je odgovorio i rekao: "Čovjek koji se zove Isus napravio je blato i premazao mi oči pa mi rekao: 'Idi u kupalište Siloam i operi se!' I ja sam otišao i oprao se te progledao."

12 Onda su ga upitali: "Gdje je on?" Odgovorio je: "Ne znam."

13 Onoga koji je prije bio slijep odveli su k farizejima.

14 A bila je subota kad je Isus napravio blato i otvorio mu oči.

15 Tada su ga i farizeji ponovo upitali kako je progledao. On im je odgovorio: "Stavio mi je blato na oči, pa sam se oprao, i vidim."

16 Nato su neki od farizeja rekli: "Ovaj čovjek nije od Boga, jer ne drži subotu." Drugi su govorili: "Kako može čovjek grešnik činiti ovakva čudesa?" I nastao je razdor među njima.

17 Ponovo su upitali slijepca: "Što ti kažeš o onomu koji ti je otvorio oči?" On je odgovorio: "Prorok je!"

18 Ali Židovi nisu povjerovali o njemu da je bio slijep i progledao sve dok nisu dozvali roditelje onoga koji je progledao

19 te ih upitali govoreći: "Je li ovo vaš sin za koga vi kažete da se slijep rodio? Kako, dakle, sada vidi?"

20 Njegovi su roditelji odgovorili i rekli im: "Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio.

21 A kako sad vidi, ne znamo. Ili, tko mu je otvorio oči, mi ne znamo. On je odrastao, pitajte njega, sâm će o sebi govoriti."

22 To su rekli njegovi roditelji zato što su se bojali Židova, jer su se Židovi već dogovorili da će, ako ga tko prizna za Krista, biti isključen iz sinagoge.

23 Zbog toga su njegovi roditelji rekli: "Odrastao je, njega pitajte."

24 Tada su ponovo pozvali čovjeka koji je bio slijep te mu rekli: "Daj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik."

25 On je odgovorio i rekao: "Je li grešnik, ne znam. Jedno znam: da sam bio slijep, a sada vidim!"

26 Onda su ga ponovo upitali: "Što ti je učinio? Kako ti je otvorio oči?"

27 Odgovorio im je: "Već sam vam rekao, a niste slušali. Zašto biste htjeli to ponovo čuti? Želite li i vi postati njegovim učenicima?"

28 Tada su ga izgrdili i rekli: "Ti si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsijevi."

29 Mi znamo da je Bog govorio Mojsiju, a odakle je ovaj, ne znamo."

30 Čovjek je odgovorio te im rekao: "Što! U tome i jest nešto čudno da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči!"

31 A znamo da Bog grešnike ne uslišava, nego ako je tko štovatelj Boga i izvršava njegovu volju, toga uslišava.

32 Otkako je svijeta, nije se čulo da je itko otvorio oči nekome tko se slijep rodio.

33 Ako taj nije od Boga, ne bi mogao ništa učiniti."

34 Odgovorili su i rekli mu: "Ti si se sav u svjetlima rodio i ti *sad* nas poučavaš?" Onda su ga izbacili van.

35 Isus je dočuo da su ga izbacili van pa ga je, kad ga je našao, upitao: "Vjeruješ li ti u Sina Božjega?"

36 On je odgovorivši upitao: "Tko je *taj*, Gospodine, da povjerujem u njega?"

37 A Isus mu je odgovorio: "I vidio si ga i taj je koji s tobom razgovara."

38 A on je rekao: "Vjerujem, Gospodine!", te mu iskazao štovanje.

39 Tada je Isus napomenuo: "Ja sam došao na ovaj svijet radi suda: da vide koji ne vide, a koji vide da postanu slijepi!"

40 A to su čuli *neki* od farizeja koji su bili s njim pa su ga upitali: "Jesmo li i mi slijepi?"

41 Isus im je odgovorio: "Kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha. Ali sada govorite: 'Vidimo!', zato vaš grijeh ostaje."

Poglavlje 10

"U^UISTINU, uistinu, kažem vam, tko u ovčji tor ne ulazi kroz vrata, već se uspinje na drugom mjestu, lopov je i razbojnik,

2 a tko ulazi na vrata, pastir je ovca.

3 Njemu vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. I ovce svoje zove po imenu te ih izvodi.

4 I kad izvede svoje ovce, ide pred njima, i ovce ga slijede jer poznaju njegov glas.

5 A tuđinca nipošto neće slijediti, nego će bježati od njega, jer ne poznaju glas tuđinaca."

6 Isus im je izgovorio tu usporedbu, ali oni nisu razumjeli ono što im je govorio.

7 Tada im je Isus ponovo rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam: ja sam vrata ovca.

8 Svi koji su došli prije mene lopovi su i razbojnici, ali ih ovce nisu poslušale.

9 Ja sam vrata. Ako tko uđe kroz mene, spasiće se, te će ulaziti i izlaziti i pašu nalaziti.

10 Lopov ne dolazi, osim da ukrade, i ubije i uništi. Ja sam došao da imaju život i da *ga* imaju u izobilju.

11 Ja sam pastir dobri. Pastir dobri polaže život svoj za ovce.

12 A najamnik, koji nije pastir, i komu ovce ne pripadaju, vidi vuka gdje dolazi pa ostavlja ovce i bježi, a vuk grabi ovce i rastjeruje ih.

13 Najamnik bježi jer je najamnik i ne brine za ovce.

14 Ja sam pastir dobri, i poznajem *ovce* svoje i moje *ovce* poznaju mene.

15 Kao što Otac poznaje mene, tako i ja poznajem Oca, i život svoj polažem za ovce.

16 A imam i druge ovce koje nisu iz ovoga tora. I njih ja moram dovesti, i

one će čuti moj glas te će biti jedno stado i jedan pastir.

17 Zbog toga me ljubi Otac moj što ja polažem život svoj da ga ponovo uzmem.

18 Nitko ga od mene ne oduzima, nego ga ja sam od sebe polažem. Imam vlast položiti ga i imam vlast ponovo ga uzeti; tu sam zapovijed primio od Oca svoga.”

19 Zato je ponovo nastao razdor među Židovima zbog ovih besjeda,

20 te su mnogi od njih govorili: “Ima đavla, i luduje; što ga slušate?”

21 Drugi su govorili: “Ovo nisu riječi opsjednuta đavlom. Može li đavao slijepima oči otvoriti?”

22 A u Jeruzalemu je bila svetkovina Posvećenja; i bila je zima,

23 a Isus je hodao u Hramu po Salomonovu trijemu.

24 Tada su ga Židovi okružili i zapitkivali ga: “Dokle ćeš nam sumnjom dušu mučiti? Ako si ti Krist, reci nam otvoreno.”

25 Isus im je odgovorio: “Rekao sam vam pa ne vjerujete. Djela koja ja činim u ime Oca svoga, ona svjedoče za mene,

26 ali vi ne vjerujete jer niste od mojih ovaca, kao što sam vam rekao.

27 Ovce moje slušaju glas moj; i ja ih poznajem, i one me slijede.

28 I ja im dajem život vječni te neće nikada propasti i nitko ih neće oteći iz moje ruke.

29 Otac moj, koji mi *ih* je dao, veći je od svih, i nitko *ih* ne može oteći iz ruke Oca moga.

30 Ja i Otac jedno smo.”

31 Tada su Židovi ponovo uzeli kamenje da bi ga kamenovali.

32 Isus im je odgovorio: “Pokazao sam vam mnoga dobra djela od Oca svoga; za koje me od tih djela kamenujete?”

33 Židovi su mu odgovorili rekavši: “Za dobro te djelo ne kamenujemo,

nego zbog hule, i jer ti, premda si čovjek, praviš sebe Bogom.”

34 Isus im je odgovorio: “Nije li zapisano u vašem Zakonu: ‘Ja sam rekao: bogovi ste’?

35 Ako je nazvao bogovima one kojima je došla riječ Božja, a Pismo se ne može dokinuti,

36 *kako* vi govorite onomu, koga je Otac posvetio i poslao u svijet: ‘Huliš!’, jer sam rekao, ‘Sin sam Božji’?

37 Ako ne činim djela Oca svoga, nemojte mi vjerovati.

38 Ako li činim, pa makar meni *i* ne vjerujete, vjerujte ovim djelima, da upoznate i vjerujete da *je* Otac u meni i ja u Ocu.”

39 Zato su ga opet htjeli uhvatiti, ali im je izmaknuo iz ruke

40 i ponovo otišao preko Jordana na mjesto gdje je Ivan prije krštavao; i ondje je ostao.

41 Tada su mnogi prilazili k njemu i govorili: “Ivan nije učinio nijedno čudo, ali sve što je Ivan za ovoga rekao bilo je istinito.”

42 I ondje su mnogi povjerovali u njega.

Poglavlje 11

ANEKI je čovjek bio bolestan, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i njene sestre Marte.

2 A Marija, čiji je brat Lazar bolovao, bila je *ona* koja je pomazala Gospodina pomašču i obrisala mu noge svojom kosom.

3 Stoga su sestre poslale po njega govoreći: “Gospodine, evo, bolestan je onaj koga voliš.”

4 Kad je Isus *to* čuo, rekao je: “Ova bolest nije na smrt, nego radi slave Božje, da se po njoj proslavi Sin Božji.”

5 A Isus je ljubio Martu i njenu sestru i Lazara.

6 Kad je, dakle, čuo da je *on* bolestan, ostao je još dva dana u istom mjestu gdje je bio.

7 Onda je, nakon toga, rekao svojim učenicima: "Hajdemo opet u Judeju."

8 Učenici su ga upitali: "Rabbi, Židovi su te upravo htjeli kamenovati, i opet ideš onamo?"

9 Isus je odgovorio: "Nema li dan dvanaest sati? Ako tko hodi po danu, ne spotiče se, jer vidi svjetlost ovoga svijeta.

10 Ako li tko hodi noću, spotiče se, jer nema svjetlosti u njemu."

11 Ovo je govorio, a nakon toga im je rekao: "Naš prijatelj Lazar spava, ali ga idem probuditi."

12 Nato su mu učenici rekli: "Gospodine, ako spava, ozdravit će."

13 Ali je Isus govorio o njegovoj smrti, a oni su mislili da govori o počinku u snu.

14 Onda im je Isus otvoreno rekao: "Lazar je umro.

15 I radostan sam radi vas što nisam bio ondje, da povjerujete; nego hajdemo k njemu!"

16 Tada je Toma, koji se zove Blizanac, rekao ostalim učenicima: "Hajdemo i mi s njim umrijeti!"

17 Zatim je Isus došao i našao da je već četiri dana u grobu.

18 A Betanija je bila blizu Jeruzalema, otprilike petnaest stadija,

19 te su mnogi Židovi došli k Marti i Mariji da bi ih utješili zbog njihova brata.

20 Onda je Marta, čim je čula da Isus dolazi, poslala njemu u susret, a Marija je sjedila u kući.

21 Tada je Marta rekla Isusu: "Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro.

22 Ali i sada znam da što god zatražiš od Boga, dat će ti Bog."

23 Isus joj je rekao: "Tvoj će brat uskrsnuti!"

24 Marta mu je rekla: "Znam da će uskrsnuti, o uskrsnuću, u posljednji dan."

25 Isus joj je rekao: "Ja sam Uskrsnuće i Život. Tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će.

26 I svaki koji živi i vjeruje u mene, nikada neće umrijeti. Vjeruješ li ovo?"

27 Odgovorila mu je: "Da, Gospodine, ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, koji dolazi na svijet."

28 I kad je to rekla, otišla je i potajno pozvala svoju sestru Mariju govoreći: "Učitelj je došao i zove te."

29 Čim je ona *to* čula, brzo je ustala i poslala k njemu.

30 A Isus nije još došao u selo, već je bio na mjestu gdje ga je susrela Marta.

31 Tada su je Židovi, koji su bili s njom u kući i tješili je, vidjevši da je Marija brzo ustala i izašla, slijedili govoreći: "Ide tamo na grob plakati!"

32 Zatim je Marija, kad je došla tamo gdje je bio Isus, opazivši ga, pala do njegovih nogu govoreći mu: "Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro."

33 Kad ju je, dakle, Isus opazio gdje plače i gdje plaču Židovi koji su došli s njom, uzdahnuo je u duhu i uznemirio se

34 te upitao: "Gdje ste *ga* položili?" Oni su mu odgovorili: "Gospodine, dođi i vidi!"

35 Isus je zaplakao.

36 Nato su Židovi govorili: "Gle, kako ga je volio!"

37 A neki su od njih pitali: "Nije li taj, koji je slijepcu otvorio oči, mogao učiniti i da ovaj ne umre?"

38 Isus je stoga ponovo uzdahnuo u sebi i došao na grob. A *to* je bila špilja i na njoj je ležao kamen.

39 Isus je rekao: "Odmaknite kamen!" Pokojnikova mu je sestra, Marta, rekla:

“Gospodine, već zaudara, jer je četvrti dan *mrtav*.”

40 Isus ju je upitao: “Nisam li ti rekao da ćeš, ako budeš povjerovala, vidjeti slavu Božju?”

41 Tada su odmaknuli kamen s *mjesta* gdje je mrtvac bio položen. A Isus je podigao svoje oči i rekao: “Oče, zahvaljujem ti što si me uslišao.

42 A ja sam znao da me uvijek uslišavaš, ali sam *to* govorio radi ljudi koji okolo stoje, da povjeruju da si me ti poslao.”

43 I kad je to rekao, viknuo je jakim glasom: “Lazare, izađi!”

44 I mrtvac je izašao, obavijen povojima po rukama i nogama, a lice mu je *bilo* omotano rupcem. Isus im je rekao: “Odriješite ga i pustite neka ide!”

45 Tada su mnogi od Židova koji su došli k Mariji i vidjeli što je Isus učinio povjerovali u njega.

46 A neki su od njih otišli k farizejima pa im ispriповјedili što je Isus učinio.

47 Nato su glavari svećenički i farizeji sazvali Vijeće i govorili: “Što učiniti, jer ovaj čovjek čini mnoga čudesa?”

48 Ako ga pustimo tako, svi će povjerovati u njega, pa će doći Rimljani i oteti nam i Hram i narod.”

49 A jedan od njih, Kaifa, koji je te godine bio veliki svećenik, rekao im je: “Vi ništa ne znate!

50 Ne uviđate li da je za nas bolje da jedan čovjek umre radi naroda nego da sav narod propadne?”

51 A to nije rekao sâm od sebe, već je, pošto je bio veliki svećenik te godine, prorokovao da Isus treba umrijeti za narod,

52 i ne samo za narod nego i da raspršenu djecu Božju okupi u jedno.

53 Od onog su se dana, dakle, dogovorili ubiti ga.

54 Zato se Isus nije više javno kretao među Židovima, nego je odande otišao

u kraj blizu pustinje, u grad zvaní Efraim, i ondje se zadržao sa svojim učenicima.

55 A bila je blizu židovska Pasha te su mnogi iz onoga kraja uzašli u Jeruzalem prije Pashe da bi se očistili.

56 Tada su tražili Isusa i, stojeći u Hramu, među sobom govorili: “Što vam se čini, zar neće doći na svetkovinu?”

57 A i glavari su svećenički i farizeji izdali zapovijed da, ako tko dozna gdje je, dojaví kako bi ga uhvatili.

Poglavlje 12

ZATIM je šest dana prije Pashe Isus došao u Betaniju gdje je bio Lazar, onaj koji je bio umro, koga je *on* uskrsnuo od mrtvih.

2 Ondje su mu pripremili večeru; i Marta je posluživala, a Lazar je bio jedan od onih koji su se s njim bili pri jelu.

3 Tada je Marija uzela libru prave nardove, skupocjene pomasti, pomazala Isusu noge i svojom kosom obrisala njegove noge, te se kuća napunila mirisom pomasti.

4 Onda je jedan od njegovih učenika, Juda Iskariotski, Šimunov *sin*, koji ga je namjeravao izdati, rekao:

5 “Zašto se ova pomast nije prodala za tristo denara i *to* dalo siromasima?”

6 A to nije rekao jer se brinuo za siromahe, nego jer je bio lopov i imao kesu i odnosio što se *u nju* stavljalo.

7 Nato je Isus rekao: “Pusti je! Sačuvala je to za dan moga ukopa.

8 Jer siromahe uvijek imate kraj sebe, a mene nemate uvijek.”

9 Tada je veliko mnoštvo Židova saznalo da je *on* ondje pa su došli, ne samo radi Isusa nego i da bi vidjeli Lazara koga je bio uskrsnuo od mrtvih.

10 Ali su se glavari svećenički posavjetovali da ubiju i Lazara,

11 jer su mnogi Židovi zbog njega odlazili i vjerovali u Isusa.

12 Sutradan je veliko mnoštvo što je došlo na svetkovinu, kad je čulo da Isus dolazi u Jeruzalem,

13 uzelo palmine grane te mu izašlo u susret i klicalo: "Hosana! 'Blagoslovljen kralj Izraelov koji dolazi u ime Gospodnje!'"

14 A Isus je, kad je našao magarčića, sjeo na njega, kao što je zapisano:

15 "Ne boj se, kćeri sionska! Evo, kralj tvoj dolazi sjedeći na mladunčetu magarčinu!"

16 A njegovi učenici nisu to isprva razumjeli; ali kad je Isus bio proslavljen, onda su se sjetili da je to bilo o njemu zapisano i da su mu to učinili.

17 Svjedočilo je i mnoštvo koje je bilo s njim kad je Lazara pozvao iz groba i uskrsnuo ga od mrtvih.

18 Zbog toga mu je mnoštvo i pošlo u susret, jer je čulo da je on učinio to čudo.

19 Zato su farizeji govorili među sobom: "Vidite kako ništa ne postižete. Evo, svijet je otišao za njim!"

20 A među onima koji su došli na svetkovinu iskazati štovanje bilo je i nekih Grka.

21 Oni su tada pristupili k Filipu, koji je bio iz Betsaide galilejske, te ga zamolili govoreći: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa."

22 Filip je došao i rekao Andriji, a Andrija i Filip su dalje rekli Isusu.

23 A Isus je odgovorio rekavši im: "Došao je čas da se proslavi Sin čovječji.

24 Uistinu, uistinu, kažem vam, ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ako li umre, donosi obilje ploda.

25 Tko voli svoj život, izgubit će ga; a tko mrzi svoj život na ovom svijetu, sačuvat će ga za život vječni.

26 Ako tko meni služi, neka mene slijedi; i gdje sam ja, ondje će biti i moj sluga. Ako tko meni služi, njega će poštovati *moj* Otac.

27 Sad mi je duša uznemirena. I što reći? Oče, spasi me od ovoga časa? Ali sam zbog toga došao za taj čas.

28 Oče, proslavi ime svoje!" Uto je došao glas s neba govoreći: "Proslavio sam *ga* i opet ću *ga* proslaviti!"

29 Stoga je narod, koji je ondje stajao i to čuo, rekao: "Zagrmjelo je!" Drugi su rekli: "Anđeo mu je progovorio!"

30 Isus je odgovorio i rekao im: "Ovaj glas nije došao radi mene, nego radi vas.

31 Sada je sud ovome svijetu! Sada će knez ovoga svijeta biti izbačen!"

32 A ja, kad budem podignut sa zemlje, sve ću privući k sebi."

33 To je govorio naznačujući kakvom će smrću umrijeti.

34 Narod mu je odgovorio: "Mi smo iz Zakona čuli da Krist ostaje zauvijek. A kako ti govoriš da Sin čovječji treba biti podignut? Tko je taj Sin čovječji?"

35 Isus im je tada rekao: "Još je malo vremena svjetlo s vama. Hodite dok imate svjetlo, da vas tama ne osvoji! Jer tko hoda u tami, ne zna kamo ide.

36 Dok imate svjetlo, vjerujte u svjetlo, da postanete djeca svjetla!" To je Isus izgovorio i otišao *te* se sakrio od njih.

37 I premda je on pred njima učinio mnoga čudesa, ipak nisu u njega vjerovali,

38 da bi se ispunila riječ proroka Izaije koji je rekao: "Gospodine, tko je povjerovao našoj poruci i komu li se objavila ruka Gospodnja?"

39 Zbog toga nisu mogli vjerovati, jer je Izaija još rekao:

40 "Zasljepio im je oči i srce im otvrdnuo, da očima ne vide, i srcem ne razumiju i ne obrate se *da* ih ozdravim."

41 To je Izaija izgovorio kad je vidio njegovu slavu i o njemu govorio.

42 Ipak su mnogi i od glavara povjerali u njega, ali zbog farizeja nisu *ga* priznavali da ne budu isključeni iz sinagoge.

43 Jer su hvalu ljudsku ljubili više nego hvalu Božju.

44 Isus je povikao i rekao: "Tko vjeruje u mene, ne vjeruje u mene, nego u onoga koji me je poslao.

45 I tko vidi mene, vidi onoga koji je mene poslao.

46 Ja, svjetlo, došao sam na svijet da nijedan koji u mene vjeruje ne ostane u tami.

47 I sluša li tko moje riječi, a ne vjeruje, ja ga ne sudim, jer nisam došao suditi svijetu, nego svijet spasiti.

48 Tko mene odbacuje i ne prima mojih riječi, ima tko ga sudi. Riječ koju sam vam govorio, ona će mu suditi u posljednji dan.

49 Jer ja nisam govorio sâm od sebe, nego mi je Otac, koji me poslao, dao zapovijed što reći i što govoriti.

50 I znam da je zapovijed njegova život vječni. Što god ja, dakle, govorim, onako govorim kako mi je Otac rekao."

Poglavlje 13

APRED svetkovinu Pashe, znajući Isus da je došao njegov čas prijeći iz ovoga svijeta k Ocu, ljubeći svoje koji su u svijetu, ljubio ih je do kraja.

2 I kad je večera bila završena, đavao je već stavio u srce Judi Iskariotskom, Šimunovom *sinu*, da ga izda.

3 Isus je, znajući da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga došao i da odlazi k Bogu,

4 ustao od večere i odložio svoju odjeću, uzeo ubrus te se opasao.

5 Zatim je ulio vodu u posudu i počeo učenicima prati noge i brisati ubrusom kojim je bio opasan.

6 Tada je došao do Šimuna Petra i Petar ga je upitao: "Gospodine, *zar* ćeš ti meni prati noge?"

7 Isus je odgovorio i rekao mu: "Što ja činim, ti sada ne shvaćaš, ali ćeš nakon ovoga razumjeti."

8 Petar mu je rekao: "Nikada nećeš prati moje noge!" Isus mu je odgovorio: "Ako te ne operem, nemaš udjela sa mnom."

9 Šimun Petar mu je rekao: "Gospodine, ne samo moje noge, nego i ruke i glavu!"

10 Isus mu je rekao: "Opranomu ne treba *drugo* prati osim nogu, jer je sav čist. I vi ste čisti, ali ne svi."

11 Jer je znao tko će ga izdati, zato je rekao: "Niste svi čisti."

12 Kad im je, dakle, oprao noge, uzeo je svoju odjeću, ponovo sjeo te ih upitao: "Razumijete li što sam vam učinio?"

13 Vi mene zovete Učiteljem i Gospodinom, i dobro kažete, jer *to* jesam.

14 Ako sam, dakle, ja, *vaš* Gospodin i Učitelj, vama oprao noge, i vi ste dužni prati noge jedan drugome.

15 Jer sam vam dao primjer da i vi činite kao što sam ja vama učinio.

16 Uistinu, uistinu, kažem vam, nije sluga veći od svoga gospodara, niti je poslanik veći od onoga koji ga je poslao.

17 Ako ovo znate, blaženi ste ako tako činite!

18 Ne govorim o vama svima. Ja znam koje sam izabrao. Ali da bi se ispunilo Pismo: 'Onaj koji jede kruh sa mnom, petu svoju na mene podiže.'

19 Od sada vam kažem, prije negoli se dogodi, da kad se dogodi, povjerujete da ja jesam.

20 Uistinu, uistinu, kažem vam, tko prima onoga koga ja šaljem, mene prima; a tko mene prima, prima onoga koji je mene poslao."

21 Kad je to izgovorio, Isus se uznemirio u duhu te posvjedočio i rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam da će me jedan od vas izdati."

22 Tada su učenici pogledali jedan drugoga dvoumeći se o kome govori.

23 A jedan od njegovih učenika, koga je Isus ljubio, bio je naslonjen na Isusove grudi.

24 Stoga mu je Šimun Petar namignuo neka upita tko bi bio *taj* o kome je govorio!

25 A onaj je legao na Isusova njedra i upitao ga: "Gospodine, tko je?"

26 Isus je odgovorio: "Onaj je komu ću ja, kad umočim, dati zalogaj." I kad je umočio zalogaj, dao *ga* je Judi Iskariotskom, *sinu* Šimunovu.

27 A poslije zalogaja, u onoga je ušao Sotona. Tada mu je Isus rekao: "Što činiš, čini brzo!"

28 I nitko *od onih* pri jelu nije znao zbog čega mu je to rekao.

29 Jer su neki mislili, pošto je Juda imao kesu, da mu je Isus rekao: "Kupi što nam treba za svetkovinu!", ili neka udijeli nešto siromasima.

30 On je tada, pošto je primio zalogaj, odmah izašao. A bila je noć.

31 Kad je, dakle, izašao, Isus je rekao: "Sada je proslavljen Sin čovječji, i Bog je proslavljen u njemu.

32 Ako je Bog proslavljen u njemu, Bog će i njega proslaviti u sebi, i odmah će ga proslaviti.

33 Dječice, još sam malo s vama. Tražit ćete me, i kao što sam rekao Židovima, tako sada kažem vama: 'Kamo ja idem, vi ne možete doći.'

34 Novu vam zapovijed dajem da ljubite jedan drugoga; kao što sam *ja* ljubio vas, da i vi ljubite jedan drugoga.

35 Po ovome će svi znati da ste moji učenici, ako imate ljubavi jedan za drugoga."

36 Šimun Petar ga je upitao: "Gospodine, kamo ideš?" Isus mu je odgovorio: "Kamo ja idem, sada me ne možeš slijediti, ali ćeš me kasnije slijediti."

37 Petar ga je upitao: "Gospodine, zašto te sada ne mogu slijediti? Život ću svoj položiti radi tebe!"

38 Isus mu je odgovorio: "Život ćeš svoj položiti radi mene? Uistinu, uistinu, kažem ti, pijetao neće zakukurikati dok me tri puta ne zaniječeš."

Poglavlje 14

NEKA se ne uznemiruje srce **N**ivaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte!

2 U domu Oca moga ima mnogo prebivališta; da nije *tako*, rekao bih vam. Idem vam pripremiti mjesto.

3 I kad odem te vam pripravim mjesto, opet ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.

4 A kamo ja idem, znate; i put znate."

5 Toma mu je rekao: "Gospodine, ne znamo kamo ideš. I kako možemo znati put?"

6 Isus mu je odgovorio: "Ja sam Put, Istina i Život. Nitko ne dolazi k Ocu, osim po meni.

7 Ako ste mene upoznali, upoznat ćete i Oca mojega. I od sada ga poznajete i vidjeli ste ga!"

8 Filip mu je rekao: "Gospodine, pokaži nam Oca, i dovoljno nam je!"

9 Isus ga je upitao: "Toliko sam vremena s vama i nisi me upoznao, Filipe? Tko je vidio mene, vidio je Oca; pa kako *onda* ti kažeš: 'Pokaži nam Oca?'

10 Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim ne govorim sam od sebe; nego Otac koji prebiva u meni sam čini djela.

11 Vjerujte mi da *sam* ja u Ocu i Otac u meni! Ako li ne, vjerujte mi radi samih djela.

12 Uistinu, uistinu, kažem vam, tko u mene vjeruje, djela koja ja činim i on će činiti; i veća će od ovih činiti, jer ja odlazim k Ocu svome.

13 I što god zamolite u moje ime, to ću učiniti, da bi se proslavio Otac u Sinu.

14 Ako što zamolite u moje ime, ja ću to učiniti.

15 Ako me ljubite, držite moje zapovijedi.

16 A ja ću moliti Oca te će vam dati drugog Utješitelja, da ostane s vama zauvijek,

17 Duha istine, koga svijet ne može primiti, jer ga ne vidi, niti ga poznaje. A vi ga poznajete, jer prebiva s vama i u vama će biti.

18 Neću vas ostaviti neutješene; doći ću k vama.

19 Još malo i svijet me više neće vidjeti, ali vi ćete me vidjeti, jer ja živim, i vi ćete živjeti.

20 U onaj ćete dan vi znati da sam ja u Ocu svome, i vi u meni i ja u vama.

21 Tko ima moje zapovijedi i drži ih, on je onaj koji me ljubi. A tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i njemu se očitovati."

22 Upitao ga je Juda, ne Iskariotski: "Gospodine, kako to da ćeš se nama očitovati, a ne svijetu?"

23 Isus je odgovorio i rekao mu: "Ako me tko ljubi, moje će riječi držati i moj će ga Otac ljubiti, te ćemo k njemu doći i kod njega prebivati.

24 Tko mene ne ljubi, riječi moje ne drži. A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me je poslao.

25 To sam vam govorio dok sam boravio s vama.

26 A Utješitelj, Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, on će vas poučavati o svemu i podsjetiti vas na sve što sam vam govorio.

27 Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Ja vam ne dajem kao što svijet

daje. Neka se ne uznemiruje srce vaše i neka se ne boji!

28 Čuli ste da sam vam ja rekao: 'Idem i opet dolazim k vama.' Kad biste me ljubili, radovali biste se što sam rekao: 'Idem k Ocu', jer je Otac moj veći od mene.

29 A rekao sam vam sada, prije nego se dogodi, da biste vjerovali kad se dogodi.

30 Neću više s vama mnogo razgovarati, jer dolazi knez ovoga svijeta, a on u meni nema ništa.

31 Ali neka svijet sazna da ljubim Oca i činim onako kako mi je zapovjedio Otac! Ustanite, hajdemo odavde!"

Poglavlje 15

JA sam istinski trs, a Otac je moj vinogradar.

2 Svaku lozu na meni koja ne donosi plod uklanja, a svaku koja donosi plod on čisti da bi donijela više ploda.

3 Vi ste već čisti po riječi koju sam vam govorio.

4 Ostanite u meni, i ja u vama! Kao što mladica ne može donijeti ploda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni.

5 Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo ploda; jer bez mene ne možete ništa učiniti.

6 Ako tko ne ostane u meni, baca se van kao mladica i osuši se; onda ih skupljaju i u oganj bacaju pa izgore.

7 Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, molite što god hoćete, i bit će vam.

8 U ovome se proslavlja Otac moj da donosite mnogo ploda; tako ćete biti moji učenici.

9 Kao što je Otac mene ljubio, i ja sam vas ljubio; ostanite u mojoj ljubavi!

10 Ako držite moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam ja

držao zapovijedi Oca svoga i ostajem u njegovoj ljubavi.

11 Ovo sam vam govorio da radost moja ostane u vama i *da* radost vaša bude potpuna!

12 Ovo je moja zapovijed: da ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas!

13 Nitko nema veće ljubavi od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje.

14 Vi ste moji prijatelji ako činite sve što vam ja zapovijedam.

15 Više vas ne zovem slugama, jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; već sam vas nazvao prijateljima, jer sam vam otkrio sve što sam čuo od Oca svoga.

16 Niste vi mene izabrali, nego sam ja vas izabrao i odredio vas da vi idete i plod donosite te *da* plod vaš ostane; da vam Otac daruje sve što zamolite u moje ime.

17 Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedan drugoga!

18 Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije vas!

19 Kad biste bili od svijeta, svijet bi volio svoje; a pošto niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi.

20 Sjetite se riječi koju sam vam ja rekao: 'Nije sluga veći od svoga gospodara.' Ako su mene progonili, i vas će progoniti. Ako su moju riječ držali, i vašu će držati.

21 Ali sve će vam to činiti zbog moga imena, jer ne poznaju onoga koji me je poslao.

22 Da nisam došao i govorio im, ne bi imali grijeha; ali sad nemaju isprike za svoj grijeh.

23 Tko mene mrzi, i Oca moga mrzi.

24 Da nisam među njima učinio djela kojih nitko drugi nije učinio, ne bi imali grijeha; ali su sada i vidjeli, te zamrzili i mene i Oca moga.

25 Ali da bi se ispunila riječ što je zapisana u njihovom Zakonu: 'Mrzili su me nizašto!'

26 A kad dođe Utješitelj, koga ću vam ja poslati od Oca, Duh istine, koji izlazi od Oca, on će svjedočiti za mene.

27 A i vi ćete svjedočiti, jer ste od početka sa mnom."

Poglavlje 16

Ovo sam vam govorio da se ne sablaznite.

2 Isključivat će vas iz sinagoga. Štoviše, dolazi vrijeme kad će svaki koji vas ubije misliti da Bogu izvršava službu.

3 I to će vam činiti, jer nisu upoznali ni Oca ni mene.

4 Ali ovo sam vam govorio da se, kad dođe vrijeme, sjetite da sam vam ja to rekao. A to vam nisam rekao na početku, jer sam bio s vama.

5 A sada idem k onomu koji me je poslao; i nitko me od vas ne pita: 'Kamo ideš?'

6 Nego se, jer sam vam ovo govorio, vaše srce ispunilo žalošću.

7 Ipak, ja vam istinu kažem: bolje je za vas da ja odem, jer ako ne odem, Utješitelj neće doći k vama. Ako li odem, poslat ću ga k vama.

8 A kad dođe, on će prekorići svijet zbog grijeha, i zbog pravednosti i zbog suda:

9 zbog grijeha, jer ne vjeruju u mene;

10 zbog pravednosti, jer odlazim k Ocu svome i više me nećete vidjeti;

11 zbog suda, jer je osuđen knez ovoga svijeta.

12 Imam vam još mnogo toga reći, ali sad ne možete nositi.

13 Ali kad dođe on, Duh Istine, uvodit će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti sve što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi.

14 On će mene proslavljati, jer će od mogega uzimati i *to* vama navješćivati.

15 Sve što ima Otac, moje je. Radi toga sam rekao da će od mogega uzimati i *to* vama navješćivati.

16 Malo, i nećete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti, jer ja idem k Ocu."

17 Nato su neki od njegovih učenika govorili među sobom: "Što je to što nam kaže: 'Malo, i nećete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti', i: 'jer ja idem k Ocu'?"

18 Stoga su rekli: "Što je to što kaže: 'Malo'? Ne znamo što govori."

19 Tada je Isus saznao da su ga htjeli pitati pa im je rekao: "Raspitujete li se među sobom o tome što sam rekao: 'Malo, i nećete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti'?"

20 Uistinu, uistinu, kažem vam, da ćete vi plakati i naricati, a svijet će se radovati; i vi ćete se žalostiti, ali će se vaša žalost okrenuti u radost.

21 Žena je obuzeta žalošću kad rađa, jer je došao njen čas; ali čim rodi dijete, više se ne sjeća muke zbog radosti što se na svijet rodio čovjek.

22 Zato ste i vi sada obuzeti žalošću, ali ću vas opet vidjeti, pa će vam se srce obradovati, i vaše radosti od vas nitko neće uzeti.

23 I u onaj dan nećete me ništa pitati. Uistinu, uistinu, kažem vam, sve što zamolite Oca u moje ime, dat će vam.

24 Dosad niste ništa molili u moje ime; molite i primit ćete, da vaša radost bude potpuna.

25 Ovo sam vam govorio u poslovicama; ali dolazi vrijeme kad vam više neću govoriti u poslovicama, nego ću vam otvoreno navješćivati o Ocu.

26 U onaj ćete dan moliti u moje ime, i ne kažem vam da ću ja moliti Oca za vas,

27 jer vas sâm Otac voli, budući da ste vi voljeli mene i vjerovali da sam ja od Boga izašao.

28 Izašao sam od Oca i došao na svijet; opet ostavljam svijet i odlazim k Ocu."

29 Njegovi su mu učenici rekli: "Evo, sada otvoreno govoriš i nikakvu poslovicu ne pripovijedaš."

30 Sada uviđamo da sve znaš i nema potrebe da te itko pita. Po tome vjerujemo da si od Boga izašao."

31 Isus im je odgovorio: "Sada vjerujete?"

32 Evo dolazi čas, i već je došao, kad ćete se rasprijeti svaki za sebe, i mene ostaviti sama; ali nisam sâm, jer je Otac sa mnom.

33 Ovo sam vam govorio da u meni imate mir. U svijetu ćete imati tjeskobu, ali ohrabrite se! Ja sam pobijedio svijet."

Poglavlje 17

Ovo je Isus izgovorio i podigao svoje oči k nebu te rekao: "Oče, došao je čas! Proslavi Sina svoga, da i Sin tvoj proslavi tebe;

2 kao što si mu dao vlast nad svakim tijelom, da svima koje si mu dao daruje život vječni.

3 A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.

4 Ja sam tebe proslavio na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao da izvršim.

5 A sada, Oče, proslavi ti mene kod sebe samoga slavom koju sam imao kod tebe prije negoli je svijeta bilo.

6 Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao iz svijeta. Tvoji su bili i meni si ih dao, i održali su riječ tvoju.

7 Sada su upoznali da je od tebe sve što si mi dao.

8 Jer sam im dao riječi koje si ti meni dao. I oni su ih primili i doista spoznali

da sam od tebe izašao i povjerovali da si me ti poslao.

9 Ja molim za njih; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji.

10 I sve je moje tvoje, a tvoje moje; i u njima sam se proslavio.

11 I više nisam u svijetu, ali su oni u svijetu, a ja odlazim k tebi. Oče sveti, sačuvaj u imenu svome one koje si mi dao, da budu jedno kao mi.

12 Dok sam bio s njima u svijetu, ja sam ih čuvao u tvom imenu; one koje si mi dao, sačuvao sam, te nijedan od njih nije izgubljen, osim sina propasti, da bi se ispunilo Pismo.

13 A sada idem k tebi i ovo govorim dok sam u svijetu, da bi u sebi bili ispunjeni mojom radošću.

14 Ja sam im predao riječ tvoju i svijet ih je zamrzio, jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta.

15 Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih sačuvaš od zla.

16 Oni nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.

17 Posveti ih istinom svojom; tvoja je riječ istina.

18 Kao što si *ti* mene poslao u svijet, i ja sam njih poslao u svijet.

19 I ja sebe posvećujem za njih, kako bi i oni bili posvećeni istinom.

20 A ne molim samo za ove, nego i za one koji će po njihovoj riječi povjerovati u mene:

21 da svi budu jedno, kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, neka i oni u nama budu jedno, kako bi svijet povjerovao da si me ti poslao.

22 I slavu koju si dao meni, ja sam dao njima, da budu jedno kao što smo mi jedno:

23 ja u njima i ti u meni, da budu savršeni u jednom, te da svijet upozna da si me ti poslao i *da si* ih ljubio, kao što si mene ljubio.

24 Oče, hoću da i oni koje si mi dao, budu sa mnom gdje sam ja; da bi promatrali moju slavu koju si mi dao, jer si me ljubio prije utemeljenja svijeta.

25 Oče pravedni, svijet te nije upoznao, a ja sam te upoznao, i ovi su upoznali da si me ti poslao.

26 I njima sam obznanio ime tvoje, i obznanjivat ću *ga*, da bi ljubav kojom si mene ljubio bila u njima, i ja u njima."

Poglavlje 18

KAD je to izgovorio, Isus je sa svojim učenicima otišao preko potoka Cedrona, gdje je bio vrt, u koji je ušao on i njegovi učenici.

2 A i Juda, koji ga je izdao, poznao je to mjesto, jer se Isus ondje često sastajao sa svojim učenicima.

3 Tada je Juda, dobivši četvu i stražare od glavara svećeničkih i farizeja, došao onamo sa svjetiljkama, bakljama i oružjem.

4 Isus je stoga, znajući sve što će doći na njega, izašao i upitao ih: "Koga tražite?"

5 Odgovorili su mu: "Isusa Nazarećanina." Isus im je rekao: "Ja sam." A stajao je s njima i Juda, koji ga je izdao.

6 Kad im je, dakle, rekao: "Ja sam", uzmakli su natrag i pali na zemlju.

7 Tada ih je ponovo upitao: "Koga tražite?" A oni su rekli: "Isusa Nazarećanina."

8 Isus je odgovorio: "Rekao sam vam da sam ja. Ako, dakle, mene tražite, pustite ove neka idu!",

9 da se ispuni riječ koju je rekao: "Nisam izgubio ni jednoga od onih koje si mi dao."

10 Uto je Petar izvukao mač što ga je imao i udario slugu velikog svećenika i odsjekao mu desno uho. A služi je bilo ime Malho.

11 Nato je Isus rekao Petru: "Stavi svoju mač u korice! Zar da ne pijem čašu koju mi je dao Otac moj?"

12 Tada su četa i zapovjednik i židovski službenici uhvatili Isusa i svezali ga

13 i najprije ga odveli k Ani; jer je on bio tast Kaifi koji je bio veliki svećenik te godine.

14 A Kaifa je bio onaj koji je savjetovao Židovima kako je bolje da jedan čovjek umre za narod.

15 A Isusa je slijedio Šimun Petar i drugi učenik. Taj je učenik bio poznat velikom svećeniku pa je ušao s Isusom u palaču velikog svećenika,

16 a Petar je ostao vani kod vrata. Onda je izašao onaj drugi učenik, koji je bio poznat velikom svećeniku, i porazgovarao s vrataricom te uveo Petra.

17 Tada je djevojka, vratarica, upitala Petra: "Nisi li i ti *jedan* od učenika ovoga čovjeka?" On je rekao: "Nisam!"

18 Asluge i stražari, načnivši žeravice, stajali su i grijali se jer je bilo hladno; i Petar je stajao s njima i grijao se.

19 Veliki je svećenik tada upitao Isusa o njegovim učenicima i o njegovom nauku.

20 Isus mu je odgovorio: "Ja sam javno govorio svijetu. Ja sam uvijek poučavao u sinagogi i u Hramu gdje se Židovi uvijek okupljaju, i nisam ništa govorio u tajnosti.

21 Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su slušali što sam im govorio. Evo, oni znaju što sam ja govorio."

22 A kad je on to rekao, jedan od nazočnih stražara dao je Isusu pljusku govoreći: "Tako li odgovaraš velikom svećeniku?"

23 Isus mu je odgovorio: "Ako sam zlo rekao, dokaži da je zlo! Ako li dobro, zašto me udaraš?"

24 Ana ga je *zatim* poslao svezanog velikom svećeniku Kaifi.

25 A Šimun Petar je stajao i grijao se. Onda su ga upitali: "Nisi li i ti *jedan* od njegovih učenika?" On je zaniijekao i rekao: "Nisam!"

26 Jedan od slugu velikog svećenika, koji je bio rođak onoga komu je Petar odsjekao uho, rekao je: "Nisam li te ja vidio u vrtu s njim?"

27 Petar je tada ponovo zaniijekao, i pijetao je odmah zakukurikao.

28 Zatim su Isusa odveli od Kaife u sudnicu, a bilo je rano jutro; ali oni nisu ušli u sudnicu, da se ne bi okaljali, tako da mogu jesti pashu.

29 Pilat je tada izašao k njima i upitao: "Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?"

30 Odgovorili su i rekli mu: "Da ovaj nije bio zločinac, ne bismo ga tebi predali."

31 Nato im je Pilat rekao: "Uzmite ga vi pa mu sudite po svome zakonu!" Židovi su mu tada rekli: "Nama nije po zakonu dopušteno nikoga ubiti",

32 da bi se ispunila Isusova riječ koju je rekao naznačujući kakvom smrću treba umrijeti.

33 Onda je Pilat ponovo ušao u sudnicu te pozvao Isusa i upitao ga: "Jesi li ti kralj Židova?"

34 Isus mu je odgovorio: "Kažeš li ti to sâm od sebe ili su ti to drugi rekli o meni?"

35 Pilat je odgovorio: "Jesam li ja Židov? Tvoj narod i glavari svećenički predali su te meni. Što si učinio?"

36 Isus je odgovorio: "Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta. Kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga svijeta, moje bi se sluge borile da ne budem predan Židovima. Ali sada, moje kraljevstvo nije odavde."

37 Pilat ga je stoga upitao: "Ti si, dakle, kralj?" Isus je odgovorio: "Ti kažeš da sam ja kralj. Ja sam se radi toga rodio i radi toga došao na svijet

da svjedočim za istinu. Svaki koji je od istine, sluša moj glas."

38 Pilat ga je upitao: "Što je istina?" I kad je ovo izgovorio, ponovo je izašao pred Židove te im reka: "Ja ne nalazim na njemu nikakve krivnje."

39 A vaš je običaj da vam na Pashu jednoga pustim. Hoćete li dakle da vam pustim kralja Židova?"

40 Tada su ponovo svi povikali govoreći: "Ne toga, nego Barabu!" A Baraba je bio razbojnik.

Poglavlje 19

TADA je, dakle, Pilat uzeo Isusa i izbičevao ga.

2 A vojnici su ispleli vijenac od trnja, stavili mu na glavu pa ga ogrnuli grimiznim plaštem,

3 i govorili: "Zdravo, kralju Židova!" te mu udarali pljuske.

4 Pilat je tada ponovo izašao pa im reka: "Evo, izvodim ga k vama kako bi znali da na njemu ne nalazim nikakve krivnje!"

5 Onda je Isus izašao noseći trnov vijenac i grimizni plašt, a *Pilat* im je reka: "Evo čovjeka!"

6 Kad su ga, dakle, ugledali glavari svećenički i stražari, povikali su govoreći: "Razapni ga! Razapni!" Pilat im je reka: "Uzмите ga vi i razapnite, jer ja na njemu ne nalazim krivnje."

7 Židovi su mu odgovorili: "Mi imamo zakon i po našem zakonu mora umrijeti, jer se pravio Sinom Božjim."

8 Zato se Pilat, kad je čuo tu riječ, još više uplašio,

9 te ponovo otišao u sudnicu i upitao Isusa: "Odakle si?" Ali mu Isus nije dao odgovora.

10 Nato mu je Pilat reka: "Zar sa mnom ne razgovaraš? Ne znaš li da imam vlast razapeti te i imam vlast pustiti te?"

11 Isus je odgovorio: "Ne bi imao nada mnom nikakve vlasti da ti nije bilo dano odozgo. Zbog toga onaj koji me je predao tebi ima veći grijeh."

12 Od toga časa Pilat ga je nastojao pustiti, ali su Židovi vikali govoreći: "Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj Cezaru! Svaki koji se pravi kraljem, protivi se Cezaru."

13 Stoga je Pilat, kad je čuo tu riječ, izveo Isusa i sjeo na sudačku stolicu na mjestu zvanom Pločnik, a na hebrejskom Gabata.

14 A bila je priprava za Pashu i oko šestoga sata; onda je reka: Židovima: "Evo vašega Kralja!"

15 A oni su povikali: "Ukloni ga! Ukloni! Razapni ga!" Pilat ih je upitao: "Zar da vašeg Kralja razapnem?" Glavari su svećenički odgovorili: "Nemamo kralja osim Cezara!"

16 Tada im ga je, dakle, predao da se razapne, pa su Isusa uzeli i odveli ga.

17 I noseći svoj križ, uzašao je na mjesto zvano Lubanja, što se hebrejski naziva Golgota,

18 gdje su razapeli njega i s njim drugu dvojicu, s jedne i druge strane, a Isusa u sredini.

19 A Pilat je napisao natpis i stavio ga na križ. A bilo je napisano: ISUS NAZAREĆANIN, KRALJ ŽIDOVA.

20 Taj su natpis tada čitali mnogi Židovi, jer je mjesto gdje je Isus bio razapet bilo blizu grada. A bilo je napisano hebrejski, grčki i latinski.

21 Tada su židovski svećenički glavari rekli Pilatu: "Nemoj pisati 'Kralj Židova', nego da je on reka: 'Kralj sam Židova.'"

22 Pilat je odgovorio: "Što sam napisao, napisao sam!"

23 Zatim su vojnici, pošto su razapeli Isusa, uzeli njegovu odjeću te načinili četiri dijela: svakom vojniku dio; i njegovu

košulju. A košulja je bila nešivena, cijela istkana skroz od vrha.

24 Zato su rekli među sobom: "Ne parajmo je, nego bacimo za nju kocku čija će biti!", da se ispuni Pismo koje kaže: "Razdijelili su među sobom odjeću moju i za košulju moju bacali kocku." Vojnici su, dakle, to tako učinili.

25 A kod Isusova su križa stajale njegova majka i sestra njegove majke, Marija, žena Kleofina, i Marija Magdalena.

26 Kad je, dakle, Isus ugledao majku i kraj nje učenika koga je ljubio, rekao je svojoj majci: "Ženo, evo ti sina!"

27 Onda je rekao učeniku: "Evo ti majke!" I od onog časa učenik ju je uzeo u svoj dom.

28 Nakon toga Isus je, znajući da je sada sve dovršeno, da bi se ispunito Pismo, rekao: "Žedan sam!"

29 A ondje se nalazila posuda puna octa, te su oni natopili spužvu octom i stavili je na isopovu trsku pa je prinijeli njegovim ustima.

30 Kad je, dakle, Isus dobio ocat, rekao je: "Dovršeno je!" Onda je, pognuvši glavu, predao duh.

31 Tada su Židovi, pošto je bila Priprava, da tijela ne bi ostala na križu u subotu (jer je ona subota bila velik dan), zamolili Pilata da se *razapetima* prelome njihove golijeni i *da ih* se ukloni.

32 Uto su došli vojnici i prelomili noge prvomu, onda drugomu koji je bio razapet s njim.

33 A kad su došli do Isusa i vidjeli da je već mrtav, nisu mu prelomili golijeni,

34 nego mu je jedan od vojnika kopljem probio bok, te je odmah potekla krv i voda.

35 I onaj koji je *to* vidio svjedoči i njegovo je svjedočanstvo istinito; i on zna da govori istinu, da bi vi povjerovali.

36 Jer se to dogodilo da bi se ispunito Pismo: "Njegova se kost neće prelomiti."

37 I ponovo drugo Pismo kaže: "Gledat će na onoga koga su proboli."

38 A poslije toga je Josip, iz Arimateje, koji je bio Isusov učenik, ali tajni zbog straha od Židova, zamolio Pilata da uzme Isusovo tijelo. I Pilat *mu* je dopustio. Tada je došao i uzeo njegovo tijelo.

39 A došao je i Nikodem, koji je prije k Isusu došao noću, i donio oko stotinu libara smjese smirne i aloja.

40 Onda su uzeli Isusovo tijelo i omotali ga lanenim zavojima s miomirisima, kako je kod Židova običaj sahranjivati.

41 A na mjestu gdje je bio razapet, nalazio se vrt i u vrtu nova grobnica u koju još nitko nije bio položen.

42 Stoga su ondje, zbog židovske Priprave, položili Isusa, jer je grobnica bila blizu.

Poglavlje 20

PRVOGA *dana* u tjednu, rano, dok je još bila tama, došla je Marija Magdalena do grobnice i opazila da je kamen odmaknut s grobnice.

2 Tada je otrčala i došla k Šimunu Petru i drugomu učeniku, koga je Isus volio, te im rekla: "Uzeli su Gospodina iz grobnice i ne znamo gdje su ga položili."

3 Nato su Petar i onaj drugi učenik izašli i došli do grobnice.

4 A trčala su obojica zajedno, ali je onaj drugi učenik trčao brže od Petra i stigao prvi do grobnice.

5 I sagnuvši se, ugledao je lanene zavoje gdje leže; ipak nije ušao unutra.

6 Uto je stigao Šimun Petar, slijedeći ga, te ušao u grobnicu i vidio lanene zavoje gdje leže,

7 i rubac što mu je bio oko glave, *ali* nije ležao uz lanene zavoje, već je bio posebno svijen na jednom mjestu.

8 Tada je ušao i onaj drugi učenik koji je prvi došao do grobnice, te vidio i povjerovao;

9 jer još nisu razumjeli Pisma da on mora uskrsnuti od mrtvih.

10 Zatim su se učenici ponovo vratili k svojim.

11 A Marija je ostala vani pokraj groba i plakala; i dok je plakala, sagnula se i pogledala u grobnicu,

12 te opazila dva anđela u bjelini kako sjede na mjestu gdje je ležalo Isusovo tijelo: jedan kod glave, a drugi kod nogu.

13 I oni su je upitali: "Ženo, zašto plačeš?" Rekla im je: "Zato što su odnijeli moga Gospodina i ne znam gdje su ga položili."

14 I kad je to izgovorila, obazrela se i ugledala Isusa gdje stoji. A nije znala da je to Isus.

15 Isus ju je upitao: "Ženo, zašto plačeš? Koga tražiš?" Misleći da je vrtlar, ona mu je odgovorila: "Gospodine, ako si ga ti odnio, reci mi gdje si ga položio i ja ću ga uzeti."

16 Isus joj je rekao: "Marijo!" Ona se okrenula i rekla mu: "Rabbuni!", što će reći: "Učitelju!"

17 Isus joj je rekao: "Ne dotiči me se, jer još nisam uzašao k Ocu, nego idi k braći mojoj i reci im: 'Uzlazim svome Ocu i vašem Ocu, svome Bogu i vašem Bogu.'"

18 Došla je Marija Magdalena i javila učenicima da je vidjela Gospodina i da joj je to rekao.

19 Tada je, toga istog dana uvečer, a to je bio prvi dan u tjednu, dok su vrata gdje su se učenici okupili bila zatvorena zbog straha od Židova, Isus došao i stao u sredinu pa im rekao: "Mir vama!"

20 I kad je to rekao, pokazao im je svoje ruke i svoj bok. Tada su se učenici obradovali kad su vidjeli Gospodina.

21 Onda im je Isus ponovo rekao: "Mir vama! Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas."

22 I kad je to izgovorio, dahnuo je na njih i rekao im: "Primate Duha Svetoga!"

23 Kojima oprostite grijehе, opraštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im."

24 A Toma, zvani Blizanac, jedan od Dvanaestorice, nije bio s njima kad je Isus došao.

25 Stoga su mu drugi učenici govorili: "Vidjeli smo Gospodina." Ali im je on rekao: "Dok ne vidim na rukama njegovim trag od klinova i ne stavim prst svoj u trag od klinova, i ne stavim ruku svoju u njegov bok, neću vjerovati."

26 I poslije osam dana njegovi su učenici ponovo bili unutra, i Toma s njima. Isus je došao, a vrata su bila zatvorena, i stao u sredinu te rekao: "Mir vama!"

27 Zatim je rekao Tomi: "Pruži prst svoj ovamo i pogledaj ruke moje; i pruži ruku svoju pa je stavi u bok moj, i ne budi nevjeran, nego vjeran!"

28 A Toma je odgovorio i rekao mu: "Gospodin moj i Bog moj!"

29 Isus mu je rekao: "Tomo, jer si me vidio, vjeruješ. Blaženi oni koji nisu vidjeli, a povjerovali su!"

30 I mnoge je druge znake Isus zasigurno učinio pred svojim učenicima, koji nisu zapisani u ovoj knjizi.

31 A ovi su zapisani da bi povjerovali da Isus jest Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život po imenu njegovu.

Poglavlje 21

NAKON toga Isus se ponovo očitovao učenicima na Tiberijadskom moru. A očitovao se ovako:

2 Bili su zajedno Šimun Petar i Toma, zvani Blizanac, i Natanael iz Kane Galilejske, i sinovi Zebedejevi i druga dvojica od njegovih učenika.

3 Šimun Petar im je rekao: "Idem ribariti." Rekli su mu: "Idemo i mi s tobom." Izašli su i odmah ušli u lađu. I tu noć ništa nisu ulovili.

4 A kad je jutro već svanulo, stajao je Isus na obali, ali učenici nisu znali da je to Isus.

5 Isus ih je tada upitao: "Djeco, imate li što *za jesti*?" Oni su mu odgovorili: "Ne."

6 A on im je rekao: "Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete." Onda su bacili, i nisu je više mogli izvući od mnoštva riba.

7 Tada je onaj učenik koga je Isus ljubio rekao Petru: "Gospodin je!" Nato je Šimun Petar, kad je čuo da je to Gospodin, opasao ribarski ogrtač, jer je bio gol, te se bacio u more.

8 A drugi su učenici došli lađicom (jer nisu bili daleko od kopna, samo oko dvjesto lakata) i vukli mrežu s ribama.

9 Čim su, dakle, izašli na kopno, opazili su pripremljen žar i na njemu postavljenu ribu i kruh.

10 Isus im je rekao: "Donesite od riba što ste sada uhvatili."

11 Šimun Petar se popeo i izvukao na kopno mrežu punu velikih riba: stotinu pedeset i tri ribe. Premda *ih* je bilo toliko mnogo, mreža se nije raskinula.

12 Isus im je rekao: "Dođite doručkovati!" I nitko se od učenika nije usudio pitati ga: "Tko si ti?" Jer su znali da je Gospodin.

13 Isus se tada primaknuo i uzeo kruh te im ga dao; a tako i ribu.

14 To se već treći put Isus očitovao svojim učenicima otkako je uskrsnuo od mrtvih.

15 Dok su tako doručkovali, Isus je upitao Šimuna Petra: "Šimune, *sine* Jonin, ljubiš li me više nego ovi?" On mu je odgovorio: "Da, Gospodine, ti

znaš da te volim!" Rekao mu je: "Pasi jaganjce moje!"

16 Ponovo ga je drugi put upitao: "Šimune, *sine* Jonin, ljubiš li me?" On mu je odgovorio: "Da, Gospodine, ti znaš da te volim!" Rekao mu je: "Pasi ovce moje!"

17 Upitao ga je treći put: "Šimune, *sine* Jonin, voliš li me?" Petar se ražalostio što mu je treći put rekao: "Voliš li me?", pa mu je odgovorio: "Gospodine, ti sve znaš. Ti znaš da te volim!" Isus mu je rekao: "Pasi ovce moje!"

18 Uistinu, uistinu, kažem ti, dok si bio mlad, sâm si se pripasivao i hodio kamo si htio. Ali kad ostariš, ruke ćeš svoje raširiti pa će te drugi pripasivati i voditi kamo ne želiš."

19 A to je rekao naznačujući kakvom će smrću proslaviti Boga. I kad je to izgovorio, rekao mu je: "Slijedi me!"

20 A Petar je, okrenuvši se, vidio gdje *ih* slijedi učenik koga je Isus ljubio i koji se na večeri naslonio na njegove grudi i pitao: "Gospodine, tko je taj koji će te izdati?"

21 Opazivši ga, Petar je upitao Isusa: "Gospodine, a što će ovaj *raditi*?"

22 Isus mu je rekao: "Ako hoću da on ostane dok opet ne dođem, što ti *imaš s time*? Ti slijedi mene!"

23 Zato se među braćom proširio taj glas da onaj učenik neće umrijeti; ali mu Isus nije rekao da neće umrijeti, nego: "Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što ti *imaš s time*?"

24 Ovo je taj učenik koji o tome svjedoči i to je zapisao. I znamo da je svjedočanstvo njegovo istinito.

25 A ima i mnogo drugoga što je Isus učinio koje, ako bi se pojedinačno zapisivalo, pretpostavljam da ni sam svijet ne bi obuhvatio knjige koje bi trebalo napisati. Amen.

POSLANICA RIMLJANIMA

Poglavlje 1

PAVAO, sluga Isusa Krista, pozvan za apostola, odvojen za evanđelje Božje,

2 (koje je *Bog* unaprijed obećao po svojim prorocima u Svetim pismima,)

3 o Sinu svome, Isusu Kristu, Gospodinu našem, koji je po tijelu proizašao iz potomstva Davidova,

4 i proglašen Sinom Božjim, u snazi, po duhu svetosti, uskrsnućem od mrtvih;

5 po kome smo primili milost i apostolstvo za poslušnost vjere među svim narodima, radi imena njegova,

6 među kojima ste i vi, pozvani od Isusa Krista.

7 Svima koji su u Rimu, ljubljenima Božjim, pozvanima *da budu* sveti. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista.

8 Ponajprije, zahvaljujem Bogu svome po Isusu Kristu za sve vas što je vjera vaša navještena po cijelom svijetu.

9 Jer mi je svjedok Bog, kojemu služim u duhu svome u evanđelju Sina njegova, da vas se neprekidno spominjem uvijek u svojim molitvama,

10 moleći da mi nekako, po volji Božjoj, sad napokon uspije doći k vama.

11 Jer čeznem vidjeti vas, da vam predam izvjestan duhovni dar za vaše učvršćenje,

12 to jest da se zajedno s vama utješim zajedničkom vjerom, i vašom i mojom.

13 A ne bih htio, braćo, da ne znate kako sam često namjeravao doći k vama, i sve dosad bio spriječen, da i među vama imam koji plod kao i među ostalim Poganima.

14 Dužnik sam i Grcima i barbarima, i mudrima i nerazumnima.

15 Tako sam, koliko je do mene, spreman i vama koji *ste* u Rimu navijestiti evanđelje.

16 Jer se ne stidim evanđelja Kristova, jer je *ono* snaga Božja na spasenje svakomu koji vjeruje; najprije Židovu, onda i Grku.

17 Jer se u njemu otkriva pravednost Božja, od vjere k vjeri, kao što je zapisano: "A pravednik će po vjeri živjeti."

18 Jer se s neba otkriva gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu potiskuju nepravednošću.

19 Što se može spoznati o Bogu, očituje se u njima, jer im je Bog *to* očitovao.

20 Jer se ono nevidljivo njegovo od stvaranja svijeta, i njegova vječna snaga i Božanstvo, prosuđivanjem jasno opaža po stvorenome; tako da su oni bez isprike.

21 Jer kad su prepoznali Boga, nisu *ga* proslavili kao Boga, niti *mu* zahvalili, nego su postali isprazni u svojim mozganjima te je njihovo nerazumno srce potamnijelo.

22 Tvrdeći da su mudri, poludjeli su,

23 i zamijenili slavu neraspadljivog Boga obličjem, slikom raspadljivog čovjeka, i ptica, i četveronožaca i gmazova.

24 Zato ih je Bog u požudama njihovih srdaca i predao nečistoći, da među sobom sramote svoja tijela,

25 one koji su istinu Božju zamijenili za laž te štovali i služili stvorenje umjesto Stvoritelja, koji je blagoslovljen u vijekove. Amen.

26 Zbog toga ih je Bog predao sramotnim strastima, jer su i žene

njihove zamijenile naravno općenje za protunaravno.

27 A tako su se i muškarci, napustivši naravno općenje sa ženom, raspalili u svojoj požudi jedan za drugim: muškarci s muškarcima čine što je bestidno i sami na sebi primaju naplatu koja priliči njihovoj nastranosti.

28 I kako nisu smatrali vrijednim držati se Boga u svojoj spoznaji, Bog ih je predao nevaljalom umu, da čine što ne dolikuje,

29 puni svakovrsne nepravednosti, bludnosti, opačine, pohlepnosti, zloće; puni zavisti, ubojstva, svađe, prijevare, zluradosti; doušnici,

30 klevetnici, bogomrsci, drznici, oholice, hvalisavci, izmišljači zala, neposlušni roditeljima,

31 nerazumni, nepouzdana, bezosjećajni, nepomirljivi, nemilosrdni,

32 koji znajući presudu Božju, da oni koji takvo što čine zaslužuju smrt, ne samo *da to* čine nego i povlađuju onima koji *to* čine.

Poglavlje 2

Zato nemaš isprike, o čovječe koji sudiš, tko god *bio*. Jer u čemu sudiš drugome, samoga sebe osuđuješ, jer ti koji sudiš činiš to isto.

2 Ali sigurni smo da je sud Božji u skladu s istinom nad onima koji takvo što čine.

3 A misliš li, o čovječe koji sudiš onima koji takvo što čine a *sam* isto činiš, da ćeš ti izbjeći sud Božji?

4 Ili prezireš bogatstvo dobrote njegove i uzdržljivosti i podnošljivosti ne znajući da te dobrotu Božja vodi k pokajanju?

5 Nego okorjelošću svojom i nepokajanim srcem zgrčeš na sebe gnjev za dan gnjeva i otkrivenja pravednoga suda Božjeg,

6 koji će uzvratiti svakome po djelima njegovim:

7 život vječni onima koji postojanošću u dobrom djelu traže slavu i čast i neraspadljivost;

8 a srdžbu i gnjev onima koji su svadljivi i neposlušni istini, a poslušni nepravdi.

9 Nevolja i tjeskoba na svaku dušu čovjeka koji čini zlo, najprije *na* Židova, pa *na* Grka;

10 a slava, čast i mir svakomu koji čini dobro, najprije Židovu, pa Grku,

11 jer kod Boga nema pristranosti.

12 Jer svi koji su bez Zakona sagriješili, bez Zakona će i propasti; a svi koji su pod Zakonom sagriješili, po Zakonu će biti suđeni.

13 Jer pred Bogom nisu pravedni slušatelji Zakona, nego će izvršitelji Zakona biti opravdani.

14 Jer kad Pogani, koji nemaju Zakona, po naravi čine što je u Zakonu, oni su, nemajući Zakona, sami sebi Zakon,

15 što pokazuje djelo Zakona zapisano u njihovim srcima; savjest njihova svjedoči, a i *njihova* se razmišljanja među sobom optužuju ili brane;

16 u dan kada će Bog po Isusu Kristu, prema mojem evanđelju, suditi ljudskim tajnama.

17 Gle, ti se nazivaš Židovom i oslanjaš se na Zakon i ponosiš se Bogom,

18 i poznaješ volju *njegovu* te, poučen iz Zakona, dokazuješ što je izvrsno;

19 i uvjeren si za sebe da si vodič slijepih, svjetlo onima u tami,

20 odgojitelj nerazumnih, učitelj malenih, jer u Zakonu imaš oličenje znanja i istine.

21 Ti, dakle, koji drugoga učiš, samoga sebe ne učiš? Ti koji propovijedaš da se ne krade, kradeš?

22 Ti koji govoriš: 'Ne čini preljub', činiš preljub? Ti koji se gnušaš idola, činiš svetogrđe?

23 Ti koji se ponosiš Zakonom, obeščašćuješ Boga prijestupom Zakona?

24 Jer se zbog vas, kao što je zapisano, ime Božje huli među Poganima.

25 Jer obrezanje doista koristi ako držiš Zakon; ali ako si prijestupnik Zakona, tvoje je obrezanje postalo neobrezanje.

26 Stoga ako neobrezani drži pravedni propis Zakona, neće li se njegovo neobrezanje uračunati za obrezanje?

27 I neće li onaj koji je po naravi neobrezan, a ispunjava Zakon, suditi tebi koji si pored slova i obrezanja prijestupnik Zakona.

28 Jer nije Židov koji je *to* izvanjski, niti je obrezanje *ono* izvanjsko na tijelu;

29 nego je Židov onaj koji je *to* u nutrimi, i obrezanje je *ono* u srcu, po duhu, a ne po slovu, kojemu hvala nije od ljudi, nego od Boga.

Poglavlje 3

KOJA je, onda, prednost Židova? Ili, koja je korist *od* obrezanja?

2 Mnogostruka na svaki način! Poglavitito, jer su im povjerena proročanstva Božja.

3 Jer što ako neki nisu povjerovali? Hoće li njihova nevjera dokinuti Božju vjernost?

4 Nipošto! Nego, Bog neka bude istinit, a svaki čovjek lažljivac, kao što je zapisano: "Da opravdan budeš u svojim riječima i pobijediš kad te budu sudili."

5 Ali ako naša nepravednost ističe Božju pravednost, što reći? *Je li* Bog nepravedan dajući maha gnjevju? (Govorim kao čovjek.)

6 Nipošto! Kako će inače Bog suditi svijetu?

7 Jer ako je istina Božja po mojoj laži obilovala na slavu njegovu, zašto da još i ja budem suđen kao grešnik?

8 I zar da ne "činimo zlo da dođe dobro", kako nas kleveću i kako neki tvrde da mi govorimo? Njihova je osuda pravedna.

9 Što dakle? Jesmo li mi bolji *od njih*? Ne, nipošto. Jer smo prethodno optužili i Židove i Pogane da su svi pod grijehom,

10 kao što je zapisano: "Nema pravednoga, ni jednoga;

11 nema koji razumije, nema *ga* koji traži Boga.

12 Svi su zastranili, zajedno beskorisni postali; nema *ga* koji čini dobro, nema ni jednoga.

13 Njihovo je grlo otvoren grob, jezicima svojim varaju, zmijski je otrov pod usnama njihovim,

14 usta su im puna kletve i gorčine.

15 Noge *su* im brze prolijevati krv;

16 uništavanje i bijeda na njihovim je putovima;

17 a put mira nisu upoznali.

18 Nema straha Božjega pred očima njihovim."

19 A znamo da sve što Zakon kaže, govori onima koji su pod Zakonom, da svaka usta zanijeme i sav svijet bude kriv Bogu.

20 Zato se po djelima Zakona neće pred njim opravdati ni jedno tijelo, jer po Zakonu je spoznaja grijeha.

21 A sada se bez Zakona očitovala Božja pravednost, posvjedočena od Zakona i Proroka,

22 i *to* pravednost Božja po vjeri u Isusa Krista za sve i na sve koji vjeruju. Jer nema razlike.

23 Jer su svi sagriješili i ostali bez slave Božje,

24 i opravdani su besplatno njegovom milošću kroz otkupljenje u Kristu Isusu,

25 koga je Bog postavio *da bude* pomirilište, po vjeri u njegovu krv, da bi pokazao svoju pravednost zbog

opraštanja prethodno učinjenih grijeha u strpljivosti Božjoj;

26 tako da pokaže svoju pravednost u sadašnje vrijeme: da bude pravedan i opravda onoga koji je od vjere Isusove.

27 Gdje je, dakle, hvalisanje? Isključeno je! Po kojem zakonu? *Po zakonu* djela? Ne, nego po zakonu vjere.

28 Stoga zaključujemo: čovjek se opravdava vjerom, bez djela Zakona.

29 Ili je *Bog* samo Bog Židova, a ne i Pogana? Da, i Pogana.

30 Jer je doista jedan Bog koji će opravdati obrezane po vjeri i neobrezane kroz vjeru.

31 Ukidamo li, dakle, Zakon vjerom? Nipošto! Štoviše, Zakon utvrđujemo.

Poglavlje 4

Što ćemo, dakle, reći da je Abraham, otac naš, postigao po tijelu?

2 Jer ako je Abraham opravdan po djelima, ima se čime veličati, ali ne pred Bogom.

3 Jer što Pismo govori? "Povjerovao je Abraham Bogu i *to* mu se uračunalo u pravednost."

4 A onomu koji radi, plaća se ne računava po milosti, nego po dugu;

5 ali onomu koji ne radi, a vjeruje u onoga koji opravdava bezbožnika, njegova se vjera uračunava u pravednost,

6 kao što i David opisuje blaženstvo čovjeka komu Bog uračunava pravednost bez djela;

7 govoreći: "Blaženi oni kojima su bezakonja oprostena i kojima su grijesi pokriveni.

8 Blažen je čovjek komu Gospodin ne uračuna grijeh!"

9 Je li, dakle, ovo blaženstvo na obrezanima ili i na neobrezanima? Jer kažemo da se "vjera uračunala Abrahamu u pravednost".

10 Kako *mu* se, dakle, uračunala? Dok je bio u obrezanju, ili u neobrezanju? Ne u obrezanju, nego u neobrezanju.

11 I primio je znak obrezanja, *kao* pečat pravednosti vjere koju je *imao još* u neobrezanju, da bude otac svima koji, premda *su* neobrezani, vjeruju te da se i njima uračuna pravednost,

12 i otac obrezanima, onima koji nisu samo iz obrezanja, nego i hode stopama vjere našega oca Abrahama, koju je on *imao još* u neobrezanju.

13 Jer obećanje Abrahamu ili potomstvu njegovu da će biti baštinik svijeta nije *dano* po Zakonu, nego po pravednosti vjere.

14 Jer ako su baštinici *samo* oni iz Zakona, vjera je prazna i obećanje nedjelotvorno.

15 Jer Zakon prouzročuje gnjev; jer gdje nema Zakona, nema ni prijestupa!

16 Zbog toga je iz vjere, da *bude* po milosti, da bi obećanje bilo osigurano svemu potomstvu, ne samo onom iz Zakona, nego i onom iz vjere Abrahama, koji je otac svih nas,

17 (kao što je zapisano: "Učinio sam te ocem mnogih naroda"), pred Bogom komu je povjerovao, koji oživljuje mrtve i zove što nije kao da jest.

18 On je, protivno nadi, povjerovao u nadi da će postati ocem mnogih naroda, prema onomu što je rečeno: "Toliko će biti potomstvo tvoje."

19 I ne oslabivši u vjeri, nije promotrio svoje već obamrlo tijelo (bio je oko sto godina), ni obamrlost Sarine utrobe,

20 i nije se pokolebao nevjerom u Božje obećanje, nego se ojačao vjerom, dajući slavu Bogu,

21 te potpuno uvjeren da je, što je obećao, sposoban i učiniti.

22 Zato mu se i uračunalo u pravednost.

23 Ali nije samo za njega zapisano da mu se uračunalo,

24 nego i za nas kojima će se uračunati, ako vjerujemo u onoga koji je uskrsnuo od mrtvih Isusa, Gospodina našega,

25 koji je predan zbog naših prijestupa i uskrsnut radi našega opravdanja.

Poglavlje 5

O PRAVDANI, dakle, vjerom, imamo mir s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu,

2 po kome i imamo pristup vjerom u ovu milost u kojoj stojimo i hvalimo se u nadi slave Božje.

3 I ne samo *to*, nego se hvalimo i nevoljama, znajući da nevolja rađa strpljivost,

4 a strpljivost prokušanost, a prokušanost nadu.

5 A nada ne postiduje, jer je ljubav Božja izlivena u našim srcima po Duhu Svetom koji nam je darovan.

6 Jer je Krist dok smo mi još bili nemoćni u pravo vrijeme umro za bezbožnike.

7 Jer jedva bi tko za pravednika umro; za dobrog bi se još možda tko i odvažio umrijeti.

8 Ali Bog pokazuje svoju ljubav prema nama *tako* što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas.

9 Zato ćemo se mnogo više, pošto smo sad opravdani krvlju njegovom, po njemu spasiti od gnjeva.

10 Jer ako smo pomireni s Bogom po smrti Sina njegova, dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti njegovim životom.

11 I ne samo *to*, nego se i hvalimo u Bogu po našem Gospodinu Isusu Kristu, po kome smo sada primili pomirenje.

12 Zbog toga kao što je po jednom čovjeku grijeh ušao u svijet, i po grijehu smrt, tako je i smrt prešla na sve ljude, jer su svi sagriješili.

13 Jer je sve do Zakona grijeh bio u svijetu, ali se grijeh ne uračunava kad nema Zakona.

14 Ipak je smrt kraljevala od Adama do Mojsija i nad onima koji nisu sagriješili slično prekršaju Adamovu, koji je slika onoga koji je trebao doći.

15 Ali nije tako s prijestupom kao i s milosnim darom. Jer ako su prijestupom jednoga mnogi pomrli, mnogo su više milost Božja i dar obilovali u mnogima po milosti jednoga čovjeka, Isusa Krista.

16 A dar nije kao s jednim koji je sagriješio. Jer *je* presuda od jednoga na osudu, a milosni *je* dar od mnogih prijestupa na opravdanje.

17 Jer ako je prijestupom jednoga smrt zakraljevala po jednomu, mnogo će više oni koji primaju izobilje milosti i dar pravednosti kraljevati u životu po jednomu, Isusu Kristu.

18 Zato, dakle, kao što je po prijestupu jednoga za sve ljude *došlo* do osude, tako je i radi pravednosti jednoga za sve ljude *došlo* do opravdanja života.

19 Jer kao što su zbog neposlušnosti jednoga čovjeka mnogi postali grešnici, tako će i zbog poslušnosti jednoga mnogi postati pravednici.

20 Osim toga, Zakon se uvukao da se umnoži prijestup. Ali gdje se umnožio grijeh, mnogo je više obilovala milost,

21 da bi, kao što je grijeh kraljevao u smrti, tako je i milost kraljevala kroz pravednost za život vječni po Isusu Kristu, Gospodinu našem.

Poglavlje 6

Š to ćemo, dakle, reći? Hoćemo li nastaviti u grijehu da se milost umnoži?

2 Nipošto! *Mi* koji smo umrli grijehu, kako ćemo još živjeti u njemu?

3 Ili ne znate da koji smo kršteni u Isusa Krista, u smrt smo njegovu kršteni?

4 Dakle, s njime smo ukopani po krštenju u smrt da bi, kao što je Krist bio uskrsnut od mrtvih po slavi Očevoj, isto tako i mi hodili u novini života.

5 Jer ako smo zajedno srasli u sličnosti smrti njegove, bit ćemo i u sličnosti uskrsnuća *njegova*;

6 znajući ovo, da je naš stari čovjek s *njim* razapet da se uništi ovo tijelo grijeha, da više ne robujemo grijehu.

7 Jer tko je umro, oslobođen je od grijeha.

8 Ali ako smo umrli s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti s njime,

9 znajući da Krist, uskrsnut od mrtvih, više ne umire; smrt više njime ne gospodari.

10 Jer onaj koji je umro, umro je grijehu jedanput zauvijek; a onaj koji živi, Bogu živi.

11 Tako i vi smatrajte sebe doista mrtvima grijehu, a živima Bogu po Isusu Kristu, Gospodinu našem!

12 Zato neka ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu, da ga slušate u požudama njegovim;

13 niti predajte svoje udove grijehu kao oruđe nepravednosti, nego predajte sebe Bogu, kao oni koji ste od mrtvih oživjeli, i svoje udove Bogu kao oruđe pravednosti!

14 Jer grijeh neće vama gospodariti, jer niste pod Zakonom, nego pod milošću.

15 Što, dakle? Hoćemo li griješiti, zato što nismo pod Zakonom, nego pod milošću? Nipošto!

16 Ne znate li da komu predajete sebe za sluge, na poslušnost, sluge ste onoga koga slušate: bilo grijeha, za smrt, ili poslušnosti, za opravdanje?

17 Ali hvala Bogu da ste, iako ste bili sluge grijeha, od srca poslušali onaj oblik nauka koji vam je predan

18 i, oslobođeni od grijeha, postali sluge pravednosti.

19 Govorim ljudski zbog slabosti vašega tijela; jer kao što ste *nekoć* svoje udove predali za sluge nečistoći i bezakonju na bezakonje, tako sada predajte svoje udove za sluge pravednosti na posvećenje.

20 Jer kad ste bili sluge grijeha, bili ste slobodni *od* pravednosti.

21 Kakav ste plod tada imali u onome čega se sada stidite? Jer *je* svršetak toga smrt.

22 Ali sada, pošto ste oslobođeni od grijeha i postali sluge Božje, imate svoj plod na posvećenje, a svršetak život vječni.

23 Jer *je* plaća za grijeh smrt, a dar Božji *je* život vječni po Isusu Kristu, Gospodinu našem.

Poglavlje 7

Iu ne znate, braćo, (jer govorim onima koji poznaju Zakon), da Zakon gospodari nad čovjekom tako dugo dok živi?

2 Jer je udana žena vezana zakonom za muža dok *on* živi; ali ako *joj* muž umre, razriješena je od zakona *o* mužu.

3 Zato, dakle, ako postane ženom drugoga muškarca dok *njen* muž živi, *zvat* će se preljubnicom; ali ako *joj* muž umre, oslobođena je od zakona *te* nije preljubnica postane li ženom drugoga muškarca.

4 Tako ste, braćo moja, i vi umrli Zakonu po tijelu Kristovu, da pripadnete drugomu, onomu koji je uskrsnuo od mrtvih, da biste donijeli plod Bogu.

5 Jer dok smo bili u tijelu, strasti su grijeha, preko Zakona, djelovale u našim udovima donoseći plod smrti.

6 A sada smo razriješeni od Zakona, umrijevši onomu što nas je zadržavalo, tako da služimo u novini duha, a ne u starini slova.

7 Što ćemo, dakle, reći? *Je* li Zakon grijeh? Nipošto! Ipak, *ja* nisam upoznao

grijev, osim po Zakonu; jer ni požudu ne bih znao da Zakon nije govorio: "Ne poželi!"

8 Ali grijeh je, uhvativši zgodu, po zapovijedi izazvao u meni svakovrsku požudu. Jer bez Zakona grijeh je mrtav.

9 I ja sam nekoč živio bez Zakona. Ali kad je došla zapovijed, grijeh je oživio, a ja sam umro.

10 I otkrio sam da mi je na smrt *bila* ta zapovijed, koja je *određena* za život.

11 Jer me je grijeh, uhvativši zgodu, po zapovijedi zaveo i po njoj ubio.

12 Prema tome: Zakon *je* svet, i zapovijed je sveta, i pravedna i dobra.

13 *Je li*, dakle, to što je dobro meni postalo smrt? Nipošto! Nego grijeh, da se pokaže grijehom, po tom dobru uzrokuje mi smrt, da grijeh po zapovijedi postane prekomjerno grešan.

14 Jer znamo da je Zakon duhovan, a ja sam tjelesan, prodan pod grijeh.

15 Jer što radim, ne odobravam; jer što bih htio, to ne izvršavam, nego što mrzim, to činim.

16 Ako, dakle, činim ono što ne bih htio, slažem se da *je* Zakon dobar.

17 Ali sada to više ne radim ja, nego grijeh koji stanuje u meni.

18 Jer znam da u meni, to jest u tijelu mome, ne stanuje dobro. Jer htjeti je nazočno u meni, ali *kako* raditi dobro, ne nalazim.

19 Jer dobro koje bih htio ne činim, nego zlo koje ne bih htio, to činim.

20 Ali ako činim ono što ja ne bih htio, to više ne radim ja, nego grijeh koji stanuje u meni.

21 Otkrivam dakle Zakon; kad bih htio činiti dobro, u meni je nazočno zlo.

22 Jer uživam u Zakonu Božjem po unutarnjem čovjeku,

23 ali vidim u udovima svojim drugi zakon koji se bori protiv zakona uma moga i zarobljuje me zakonom grijeha koji je u mojim udovima.

24 Jadan li sam ja čovjek! Tko će me osloboditi od ovog tijela smrtnoga?

25 Zahvaljujem Bogu po Isusu Kristu, Gospodinu našem! Tako, dakle: ja sâm umom služim Zakonu Božjem, a tijelom zakonu grijeha.

Poglavlje 8

ZATO sad *nema* nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu, koji ne hode po tijelu, nego po Duhu.

2 Jer zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodio me od zakona grijeha i smrti.

3 Jer što je Zakonu bilo nemoguće, u čemu je po tijelu bio nemoćan, *učinio* je Bog poslavši Sina svojega u obličju grešna tijela, i za grijeh osudio grijeh u tijelu,

4 da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne hodimo po tijelu, nego po Duhu.

5 Jer oni koji su po tijelu promišljaju o onome što je *od* tijela, a oni po Duhu, o onome od Duha.

6 *Je li* tjelesno promišljanje smrt, a promišljanje Duha život i mir.

7 Zato *je* tjelesno promišljanje neprijateljstvo prema Bogu, jer se ne pokorava Zakonu Božjemu, niti *to* doista može.

8 Isto tako oni koji su u tijelu, ne mogu ugoditi Bogu.

9 Ali vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako zbilja Duh Božji stanuje u vama. A ako tko nema Duha Kristova, taj nije njegov.

10 A ako je Krist u vama, tijelo je mrtvo zbog grijeha, ali Duh *je* život zbog pravednosti.

11 Ako li Duh onoga koji je uskrsnuo Isusa od mrtvih stanuje u vama, onaj koji je uskrsnuo Krista od mrtvih, oživjet će i vaša smrtna tijela po svome Duhu koji stanuje u vama.

12 Tako dakle, braćo, nismo dužnici tijelu da po tijelu živimo.

13 Jer ako po tijelu živite, pomrijet ćete, ako li Duhom usmrćujete djela tijela, živjet ćete.

14 Jer svi koji su vođeni Duhom Božjim, oni su sinovi Božji.

15 Jer niste ponovo primili duha ropstva da se bojite, nego ste primili Duha posinjenja, po kojem uzvikujemo: "Abba, Oče!"

16 Sâm Duh svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja.

17 A ako djeca, *onda* i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi; ako zbilja zajedno s *njim* trpimo, da se zajedno i proslavimo.

18 Jer smatram da patnje sadašnjega vremena nisu vrijedne *usporedbe* sa slavom koja će se otkriti u nama.

19 Jer stvorenje napetim iščekivanjem očekuje objavljene sinova Božjih.

20 Jer je stvorenje podređeno ispraznosti, ne svojevoljno, nego radi onoga koji ga je podredio, u nadi

21 da će se i *sámo* stvorenje osloboditi od ropstva raspadljivosti na slavnu slobodu djece Božje.

22 Jer znamo da sve stvorenje zajedno uzdiše i zajedno trpi porođajne muke sve do sada.

23 Ali ne samo *ono*, nego i *mi* sami koji imamo prvine Duha, i mi sami u sebi uzdišemo iščekujući posinjenje, otkupljenje svoga tijela.

24 Jer nadom smo spašeni. A nada koja se vidi nije nada, jer što tko vidi, čemu će se i nadati?

25 Ali ako se nadamo onomu što ne vidimo, strpljivo *to* očekujemo.

26 A isto tako i Duh pomaže u našim slabostima, jer ne znamo što moliti kao što treba, ali sam Duh posreduje za nas neizrecivim uzdisajima.

27 A onaj koji istražuje srca zna što je promišljanje Duha, jer po *volji* Božjoj posreduje za svete.

28 I znamo da onima koji ljube Boga sve surađuje na dobro; onima koji su pozvani po *njegovom* naumu.

29 Jer koje je predvidio, *one* je i predodredio *da budu* suobličeni liku njegova Sina, da on bude prvorođenac među mnogom braćom.

30 A koje je predodredio, *one* je i pozvao; koje je pozvao, *one* je i opravdao; a koje je opravdao, *one* je i proslavio.

31 Što ćemo onda reći na ovo? Ako je Bog za nas, tko *može* protiv nas?

32 Onaj koji ni vlastitog Sina nije poštedio, već ga je predao za sve nas, kako nam onda neće s njime sve darovati?

33 Tko će podići optužbu protiv izabranika Božjih? Bog opravdava.

34 Tko osuđuje? Krist je umro, štoviše i uskrsnuo, on je i zdesna Bogu, on i posreduje za nas.

35 Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Ili tjeskoba? Ili progonstvo? Ili glad? Ili golotinja? Ili pogibao? Ili mač?

36 Kao što je zapisano: "Zbog tebe nas ubijaju cijeli dan; drže nas kao ovce za klanje."

37 Ali u svemu ovom više smo nego pobjednici po onomu koji nas je ljubio.

38 Jer sam uvjeren da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduće,

39 ni visina, ni dubina, ni bilo koje drugo stvorenje, neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem.

Poglavlje 9

ISTINU govorim u Kristu, ne lažem, I svjedoči mi moja savjest u Duhu Svetome,

2 da je žalost moja velika i neprekidna tuga u srcu mome.

3 Jer bih želio ja sâm proklet biti, udaljen od Krista, za svoju braću, sunarodnjake svoje po tijelu.

4 Oni su Izraelci, njihovo je posinjenje, i slava, i savezi, i zakonodavstvo, i bogoslužje i obećanja;

5 njihovi su oci, od njih je i Krist po tijelu, koji je iznad svega: Bog blagoslovljen u vjekove. Amen.

6 Ali ne kao da je riječ Božja nedjelotvorna. Jer nisu svi oni Izrael koji su od Izraela,

7 niti su svi djeca jer su potomstvo Abrahamovo, nego: "Po Izaku će se potomstvo tvoje nazvati",

8 to jest, oni *koji su* djeca tijela nisu djeca Božja, nego se djeca obećanja računaju u potomstvo.

9 Jer ovo je riječ obećanja: "U ovo ću doba doći, i Sara će imati sina."

10 I ne samo *to*, nego je i Rebeka po jednom začela, *po* našem ocu, Izaku;

11 (Jer dok se *djeca* još nisu rodila, niti učinila što dobro ili zlo, da ostane Božji naum o izabranju, ne po djelima nego po onome koji poziva;)

12 njoj je bilo rečeno: "Stariji će služiti mlađemu",

13 kao što je zapisano: "Jakova sam ljubio, a Ezava sam zamrzio."

14 Što ćemo onda reći? *Ima li* kod Boga nepravednosti? Nipošto!

15 Jer Mojsiju govori: "Smilovat ću se kome se hoću smilovati, i sažalit ću se kome se hoću sažaliti."

16 Tako, dakle, nije do onoga koji hoće ni do onoga koji trči, nego do Boga koji se smiluje.

17 Jer Pismo govori faraonu: "Upravo sam te za ovo podigao da na tebi pokažem svoju snagu, i da se objavi ime moje po svojoj zemlji."

18 Tako, dakle, smiluje se komu hoće, i otvrdnjuje koga hoće.

19 Zato ćeš mi reći: "Zašto još okrivljuje? Jer tko se odupro volji njegovoj?"

20 O čovječje, pa tko si ti da proturječiš Bogu? Hoće li ruktovorina reći onomu

koji ju je stvorio: "Zašto si me takvom načinom?"

21 Ili zar lončar nema vlast nad glinom od istoga tijesta napraviti jednu posudu na čast, a drugu na sramotu?

22 A *što* ako je Bog, hotеći pokazati svoj gnjev i obznaniti svoju moć, podnosio s mnogo trpeljivosti posude gnjeva pripravljene za propast,

23 da bi obznanio bogatstvo svoje slave na posudama milosrđa, koje je unaprijed pripremio za slavu:

24 i *na* nama koje je pozvao, ne samo od Židova nego i od Pogana,

25 kao što i u Hošei govori: "Narod koji nije moj nazvat ću svojim narodom, i neljubljenu ljubljenom."

26 I dogodit će se, na mjestu gdje im je rečeno: "Vi niste narod moj", *da* će se ondje nazvati djecom Boga živoga."

27 Izaija također više o Izraelu: "Ako li broj djece Izraelove bude poput morskog pijeska, *samo* će se ostatak spasiti."

28 Jer će djelo završiti i ubrzati *ga* u pravednosti, pošto će Gospodin brzo ostvariti djelo na Zemlji."

29 I kao što je Izaija preorekao: "Da nam nije Gospodin Sabaot ostavio sjeme, bili bismo kao Sodoma i nalik na Gomoru."

30 Što ćemo onda reći? Da su Pogani koji nisu težili za pravednošću stekli pravednost, ali pravednost koja je od vjere.

31 A Izrael, koji je težio zakonu pravednosti, do zakona pravednosti nije stigao.

32 Zašto? Jer nije *tražio* po vjeri, nego prije po djelima zakona. Jer su se spotakli o kamen spoticanja,

33 kao što je zapisano: "Evo, na Sionu postavljam kamen spoticanja i stijenu sablazni; i svaki koji u njega vjeruje, neće se postidjeti."

Poglavlje 10

BRAĆO, želja je srca moga i molitva Bogu za Izrael da se spasi.

2 Jer im svjedočim da imaju revnost Božju, ali ne prema spoznajni.

3 Jer ne poznavajući Božje pravednosti i nastojeći ustanoviti svoju pravednost, nisu se podložili pravednosti Božjoj.

4 Jer je Krist dovršetak Zakona za opravdanje svakomu koji vjeruje.

5 Jer Mojsije opisuje pravednost koja je od Zakona: "Da će čovjek koji ovo izvršuje po njima živjeti."

6 Ali pravednost koja je od vjere govori ovako: "Ne reci u srcu svome: 'Tko će uzaći na nebo?' (to jest, Krista dovesti dolje),

7 ili: 'Tko će sići u bezdan?' (to jest, Krista podići iz mrtvih)."

8 Nego što govori? "Blizu ti je riječ, u ustima tvojim i u srcu tvome", to jest riječ vjere koju propovijedamo.

9 Jer ako ustima svojim priznaješ Gospodina Isusa i u srcu svome povjeruješ da ga je Bog uskrsnuo od mrtvih, bit ćeš spašen.

10 Jer se srcem vjeruje za pravednost, a ustima priznaje za spasenje,

11 jer Pismo govori: "Svaki koji u njega vjeruje, neće se postidjeti."

12 Ali nema razlike između Židova i Grka; jer je isti Gospodin svijuu, bogat za sve koji ga prizovu.

13 Jer: "Svaki koji prizove ime Gospodnje, bit će spašen."

14 Kako će, dakle, prizvati onoga u koga nisu povjerovali? A kako će povjerovati u onoga za koga nisu čuli? A kako će čuti bez propovjednika?

15 A kako li će propovijedati ako nisu poslani? Kao što je zapisano: "Kako su prekrasne noge onih koji propovijedaju evanđelje mira, najveščujući radosne vijesti o dobru!"

16 Ali nisu svi poslušali evanđelje. Jer Izaija govori: "Gospodine, tko je povjerovao našoj poruci?"

17 Prema tome, vjera dolazi od slušanja, ali od slušanja riječi Božje.

18 Ali kažem: Nisu li čuli? Štoviše: "Po svoj se zemlji raširio glas njihov i do krajeva svijeta riječi njihove."

19 Ali kažem: Nije li Izrael znao? Najprije Mojsije govori: "Ja ću vas na ljubomoru izazvati onima koji nisu narod i razdražiti vas narodom nerazumnim."

20 A Izaija je odvažan i govori: "Našli su me oni koji me nisu tražili, objavio sam se onima koji za mene nisu pitali."

21 Ali Izraelu govori: "Cijeli sam dan pružao ruke svoje prema narodu neposlušnom i buntovnom."

Poglavlje 11

PITAM dakle: "Je li Bog odbacio narod svoj?" Nipošto! Jer sam i ja Izraelac, iz potomstva Abrahamova, plemena Benjaminova.

2 Nije Bog odbacio narod svoj koji je predvidio. Ili ne znate što govori Pismo o Iliji, kako se tuži Bogu na Izraela govoreći:

3 "Gospodine, proroke su tvoje pobili i žrtvenike tvoje porušili, a ja sam ostao sâm i život moj traže."

4 A što mu kaže Božji odgovor? "Ostavio sam sebi sedam tisuća ljudi koji nisu prignuli koljena pred Baalom."

5 Tako, dakle, i u sadašnje vrijeme postoji ostatak prema izboru milosti.

6 A ako je po milosti, nije više po djelima; inače milost nije više milost. A ako je po djelima, nije više milost; inače djelo više nije djelo.

7 Što dakle? Što Izrael traži, to nije postigao, ali su postigli izabranici, a ostali su oslijepili,

8 kao što je zapisano: "Bog im je dao duh pospanosti, oči koje ne vide i uši koje ne čuju sve do dana današnjega."

9 I David govori: "Neka stol njihov postane zamkom, i stupicom, i kamenom spoticanja i plaćom njihovom!"

10 Neka im oči potamne da ne vide i leđa im zauvijek pogni!"

11 Pitam dakle: "Jesu li posrnuli da bi propali? Nipošto! Naprotiv, njihovim je padom *došlo* spasenje Poganima da se njih izazove na ljubomoru.

12 A ako je njihov pad bogatstvo za svijet i njihovo smanjenje bogatstvo za Pogane, koliko će više *biti* punina njihova?

13 Jer vama, Poganima, govorim: ukoliko sam ja apostol Pogana, veličam službu svoju,

14 ne bih li kako izazvao na natjecanje *njih koji* su tijelo moje, te neke od njih spasio.

15 Jer ako je njihovo odbijanje pomirenje svijetu, što će *biti njihovo* prihvaćanje, negoli život iz mrtvih?

16 Jer ako je prvina sveta, i tijesto je *sveto*; i ako je korijen svet, takve su i grane.

17 A ako su neke grane odlomljene, a ti, koji si divlja maslina, pricijepjen među njih te postao suzajedničar korijena i sočnosti masline,

18 ne uznosi se nad grane. Ali ako se uznosiš, *znaj*, ne nosiš ti korijena, nego korijen tebe!

19 Reći ćeš stoga: "Grane su odlomljene da bih se ja pricijepio."

20 Dobro! *One* su nevjerom odlomljene, a ti vjerom stojiš. Ne budi bahat, nego strahuj!

21 Jer ako Bog nije poštedio prirodnih grana, *pazi* možda ni tebe neće poštedjeti.

22 Zato promotri dobrotu i strogost Božju: strogost, prema onima koji su

pali, a dobrotu prema tebi da ostaneš u dobroti; inače češ i ti biti odsječen.

23 A i oni, ako ne ostanu u nevjeri, bit će pricijepjeni, jer je moćan Bog opet ih pricijepiti.

24 Jer ako si ti odsječen od masline, divlje po prirodi, te protiv prirode pricijepjen na pitomu maslinu, koliko će prije oni koji su prirodne *grane* biti pricijepjeni na vlastitu maslinu!

25 Jer ne bih htio, braćo, da vi ne znate ovu tajnu, kako ne biste bili sami pred sobom mudri, jer se Izraelu dogodila djelomična sljepoća dok ne uđe punina Pogana.

26 I tako će sav Izrael biti spašen, kao što je zapisano: "Sa Siona će doći Osloboditelj i otkloniti bezbožnost od Jakova.

27 Jer ovo je moj Savez s njima, kad oduzmem grijehе njihove."

28 Prema evanđelju, *oni* su neprijatelji radi vas, ali prema izboru *oni* su ljubimci zbog otaca.

29 Jer su neopozivi darovi i poziv Božji.

30 Jer kao što i vi nekoć niste vjerovali Bogu, a sada ste po njihovoj nevjeri zadobili milosrđe,

31 tako i oni sada nisu povjerovali, da po milosrđu vama *iskazanom* i oni zadobiju milosrđe.

32 Jer Bog je sve zatvorio u nevjeru da se svima smiluje.

33 O dubino bogatstva, i mudrosti i znanja Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi njegovi i neistraživi putovi njegovi!

34 "Jer tko je spoznao razum Gospodnji? Ili: tko mu je bio savjetnikom?"

35 Ili: "Tko je njemu prvi dao te bi mu se trebalo uzvratiti?"

36 Jer sve je od njega i po njemu i za njega. Njemu slava zauvijek. Amen.

Poglavlje 12

ZAKLINJEM vas stoga, braćo, milosrđem Božjim: prinesite svoja tijela *na* žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, kao svoje razumno bogoslužje.

2 I ne suobličujte se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoga uma, da biste mogli ispitati što je volja Božja: *što je* dobro i prihvatljivo i savršeno!

3 Jer po darovanoj mi milosti kažem svakomu koji je među vama: Ne mislite o sebi više nego što treba misliti, već mislite trijezno kako je komu Bog udijelio mjeru vjere.

4 Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a svi udovi nemaju isti posao,

5 tako smo, mnogi, jedno tijelo u Kristu i udovi jedan prema drugomu.

6 A imamo različite darove, prema danoj nam milosti: ako li prorokovanje, *neka je* prema razmjeru vjere;

7 ako li služenje, *neka je* u služenju; ako li tko poučava, *neka je* u poučavanju;

8 ako li tko ohrabruje, *neka je* u ohrabrivanju; tko daje, *neka je* u bezazlenosti; tko upravlja, *neka je* u revnosti; tko iskazuje milosrđe, *neka je* u veselju.

9 Ljubav *neka* bude neprijetvorna! Gnušajte se zla, prijanjajte uz dobro!

10 *Budite* odani jedan drugomu u bratskoj ljubavi! Poštovanjem prednjačite jedan drugome.

11 Ne budite nemarni u poslu, *budite* gorljivi duhom! Gospodinu služite!

12 U nadi se radujte, u nevolji *budite* strpljivi, u molitvi ustrajni.

13 Udjeljujte svetima u potrebi, težite gostoljubivosti!

14 Blagoslivlajte one koji vas progone; blagoslivlajte, a ne proklinjajte!

15 Radujte se s onima koji se raduju i plaćite s onima koji plaću!

16 *Budite* iste misli među sobom! Ne razmišljajte uznosito, nego se pridružite poniženima! Ne budite mudri u svojim očima!

17 Nikomu ne uzvraćajte zlo za zlo! Pobrinite se *za* dobro pred svim ljudima!

18 Ako je moguće, koliko je do vas, živite u miru sa svim ljudima.

19 Ljubljeni, ne osvećujte se sami, nego dajte mjesta gnjevu, jer je zapisano: "Osveta je moja, ja ću uzvratiti, govori Gospodin."

20 Zato, ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga; ako je žedan, napoji ga. Jer čineći tako, razbuktjele žeravice zgrčeš na glavu njegovu."

21 Ne daj se od zla pobijediti, nego pobijedi zlo dobrim.

Poglavlje 13

NEKA se svaka duša pokorava višim vlastima! Jer nema vlasti osim od Boga; i vlasti koje postoje od Boga su određene.

2 Stoga, tko se suprotstavlja vlasti, protivi se odredbi Božjoj; a koji se protive, sami će na sebe navući osudu.

3 Jer vladari nisu strah i trepet zbog dobrih djela, nego zbog zlih. Hoćeš li dakle ne bojati se vlasti? Čini dobro pa ćeš imati od nje pohvalu.

4 Jer ona je poslužitelj Božji za tvoje dobro. Ali ako zlo činiš, strahuj, jer ne nosi mača uzalud. Jer ona je poslužitelj Božji: osvjetnik u *iskaljivanju* gnjeva na onome koji čini zlo.

5 Zato se treba pokoravati, ne samo zbog gnjeva nego i zbog savjesti.

6 Jer zbog toga i poreze plaćate, jer su službenici Božji koji upravo u tome neprestano služuju.

7 Vratite stoga svakomu što ste dužni: komu porez, porez; komu carinu, carinu; komu strah, strah; komu čast, čast.

8 Nikomu ništa ne dugujete, osim da ljubite jedan drugoga. Jer tko ljubi drugoga, ispunio je Zakon.

9 Jer ono: "Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne poželi!" i svaka druga zapovijed, sadržana je u ovoj besjedi, to jest: "Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!"

10 Ljubav bližnjemu ne čini zlo. Stoga je ljubav ispunjenje Zakona.

11 I ovo, znajući vrijeme: već je čas da se iz sna probudite, jer sada je naše spasenje bliže nego kad smo povjerovali.

12 Noć je poodmakla, i dan se približio. Zato odložimo djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetla.

13 Hodimo časno kao po danu; ne u bančenju i pijančevanju, ne u bludnosti i razvratnosti, ne u svađi i zavisti;

14 nego se zaodjenite Gospodinom Isusom Kristom i ne brinite za tijelo da bi *udovoljavali* požudama!

Poglavlje 14

SLABOGA u vjeri prihvaćajte, *ali* ne za sumnjiva raspravljanja.

2 Jedan doista vjeruje da *smije* jesti sve; a onaj slabi jede povrće.

3 Tko jede, neka ne prezire onoga koji ne jede; a tko ne jede, neka ne sudi onoga koji sve jede, jer ga je Bog prihvatio.

4 Tko si ti što sudiš tuđega slugu? Svome gospodaru *on* stoji ili pada. A stajat će, jer je Bog moćan podignuti ga.

5 Netko razlikuje dan od dana, a drugi cijeni svaki dan. Neka svatko bude potpuno uvjeren u svoje mišljenje.

6 Tko misli na dan, Gospodinu misli; a tko ne misli na dan, Gospodinu ne misli. Tko jede, Gospodinu jede jer zahvaljuje Bogu; a tko ne jede, Gospodinu ne jede, i zahvaljuje Bogu.

7 Jer nitko od nas ne živi sebi i nitko ne umire sebi.

8 Jer ako i živimo, Gospodinu živimo; ako i umiremo, Gospodinu umiremo. Živimo li, dakle, ili umiremo, Gospodinovi smo.

9 Jer zato je Krist i umro i uskrsnuo te oživio da bude Gospodar i mrtvih i živih.

10 A ti, zašto sudiš brata svoga? Ili, zašto ti prezireš brata svoga? Jer ćemo svi stati pred sudište Kristovo.

11 Jer je zapisano: "Života mi, govori Gospodin, meni će se pokloniti svako koljeno i svaki će jezik priznati Boga."

12 Tako će tada svaki od nas za sebe dati račun Bogu.

13 Zato ne sudimo više jedan drugoga, nego radije sudite o ovome: ne postavljati bratu kamen spoticanja ili sablazan!

14 Znam i uvjeren sam po Gospodinu Isusu da ništa nije nečisto samo po sebi, nego onomu koji smatra da je nešto nečisto, njemu *je* nečisto.

15 Ako li se brat tvoj zbog jela ožalostio, više ne hodiš po ljubavi. Ne upropašćuj svojim jelom onoga za koga je Krist umro.

16 Neka se stoga vaše dobro neogrđuje!

17 Jer kraljevstvo Božje nije jelo i piće, nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetome.

18 Jer tko u ovome služi Kristu, ugodan je Bogu i priznat od ljudi.

19 Težimo dakle za mirom i onim što je za međusobnu izgradnju!

20 Ne kraljazaj djelo Božje zbog jela! Doista je sve čisto, ali *je* zlo za čovjeka koji jede na spoticanje.

21 Dobro je ne jesti meso niti piti vino niti *činiti* ono o što se brat tvoj spotiče ili sablažnjava ili *ga* čini slabim.

22 Imaš li ti vjeru? Imaj *je* za sebe pred Bogom! Blažen je onaj koji sebe samoga ne osuđuje u onom što odobrava!

23 Ali onaj koji sumnja, osudio se kad jede, jer *to* nije iz vjere. Jer sve što nije iz vjere, grijeh je.

Poglavlje 15

DAKLE, mi jaki moramo nositi slabosti slabih, a ne sami sebi ugađati.

2 Neka svaki od nas ugađa bližnjemu na dobro, za izgradnju.

3 Jer ni Krist nije sam sebi ugađao, nego, kao što je zapisano: "Poruge onih koji se tebi rugaju, na mene su pale."

4 Jer sve što je nekoć napisano, nama je napisano za pouku da kroz strpljivost i utjehu Pisma imamo nadu.

5 A Bog strpljivosti i utjehe podario vam da među sobom isto mislite po Kristu Isusu,

6 da jednodušno jednim ustima slavite Boga i Oca Gospodina našega Isusa Krista.

7 Zato prihvaćajte jedni druge kao što je Krist i nas prihvatio na slavu Božju!

8 Ali govorim: Isus Krist je bio poslušitelj obrezanih radi istine Božje, da potvrdi obećanja *dana* ocima,

9 i da Pogani proslave Boga zbog milosrđa *njegova*, kao što je zapisano: "Zbog toga ću te priznati među Poganima i pjevati imenu tvome."

10 I opet govori: "Radujte se, Pogani, s narodom njegovim!"

11 I opet: "Hvalite, svi Pogani, Gospoda; slavite ga svi narodi!"

12 A Izaija nadalje govori: "Bit će korijen Jišajev, i onaj koji ustaje vladati Poganima; u njega će se Pogani uzdati!"

13 A Bog nade ispunio vas svakom radošću i mirom u vjerovanju da obilujete u nadi po snazi Duha Svetoga.

14 A ja sam, braćo moja, i osobno za vas uvjeren da ste i sami puni dobrote, ispunjeni svakim znanjem, sposobni i opominjati jedni druge.

15 Ipak sam vam, braćo, napisao djelomice smjelije, kao da vas podsjećam radi milosti koja mi je darovana od Boga,

16 da budem službenik Isusa Krista među Poganima, poslužujući evanđelje Božje, kako bi prinos Pogana bio ugodan, posvećen Duhom Svetim.

17 Stoga se imam čime ponositi po Isusu Kristu pred Bogom.

18 Jer se ne usuđujem govoriti ono što Krist nije po meni učinio za poslušnost Pogana: riječju i djelom,

19 kroz moć znakova i čudesa, po snazi Duha Božjega; tako da sam ja od Jeruzalema i naokolo sve do Ilirika potpuno navijestio evanđelje Kristovo.

20 I tako sam nastojao propovijedati evanđelje ne gdje se Krist *već* spominjao, da ne gradim na tuđem temelju,

21 nego kao što je zapisano: "Vidjet će oni kojima nije naviješten i razumjeti oni koji nisu čuli."

22 Zato sam i bio više puta spriječen doći k vama.

23 Ali sada nemam više mjesta u ovim krajevima, a već mnogo godina imam želju doći k vama,

24 tako da ću ako se zaputim u Španjolsku, doći k vama; jer se uzdam da ću putujući vidjeti vas i da ćete me vi onamo otpratiti, pošto se najprije donekle nauživam vašega *društva*.

25 Ali sada idem u Jeruzalem poslužiti svetima,

26 jer se Makedoniji i Ahaji svidjelo poslati neki prilog za siromašne svete koji su u Jeruzalemu.

27 Svidjelo im se doista, a i dužnici su njihovi. Jer ako su Pogani postali sudionici njihovih duhovnih dobara, dužni su im i tjelesnim dobrima poslužiti.

28 Prema tome kad to obavim i ovaj im plod zapečatim, otići ću od vas u Španjolsku.

29 I siguran sam da ću, kad stignem k vama, doći u punini blagoslova evanđelja Kristovog.

30 Sada vas zaklinjem, braćo, radi Gospodina našega Isusa Krista i radi ljubavi Duha: borite se za mene zajedno sa mnom u molitvama pred Bogom,

31 da se izbavim od nevjernika u Judeji i da moje služenje za Jeruzalem bude prihvatljivo svetima,

32 da s radošću dođem k vama po volji Božjoj i s vama se okrijepim.

33 A Bog mira *neka* je sa svima vama! Amen.

Poglavlje 16

PREPORUČUJEM vam Febu, sestru našu, koja je službenica crkve u Kenhreji;

2 da je primite u Gospodinu, dostojno svetih i pomognete joj u kojem god poslu vas zatreba, jer je i ona bila pomoćnogima, i meni samome.

3 Pozdravite Prisku i Akvilu, pomoćnike moje u Kristu Isusu,

4 koji su za moj život podmetnuli svoj vrat. Njima zahvaljujem ne samo ja nego i sve crkve Pogana.

5 Isto tako *pozdravite* crkvu koja je u njihovoj kući! Pozdravite moga ljubljenoga Epenata, koji je prvina Ahaje za Krista.

6 Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za nas.

7 Pozdravite Andronika i Junija, moje rođake i suzatvorenike moje koji su ugledni među apostolima, koji su i prije mene bili u Kristu.

8 Pozdravite Amplijata ljubljenog moga u Gospodinu!

9 Pozdravite Urbana, našeg pomoćnika u Kristu, i Stahija ljubljenog moga!

10 Pozdravite Apela, prokušanoga u Kristu! Pozdravite one iz Aristobulove *obitelj!*

11 Pozdravite moga rođaka Herodiona! Pozdravite one iz *obitelji* Narcisove, koji su u Gospodinu!

12 Pozdravite Trifenu i Trifozu, koje se trude u Gospodinu! Pozdravite ljubljenu Persidu, koja se mnogo trudila u Gospodinu!

13 Pozdravite Rufa, izabranoga u Gospodinu, i majku njegovu i moju.

14 Pozdravite Asinkrita, Flegona, Herma, Patroba, Hermesa i braću koja su s njima!

15 Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i sestru njegovu, i Olimpa i sve svete koji su s njima.

16 Pozdravite jedan drugoga poljupcem svetim! Pozdravljaju vas crkve Kristove.

17 Sada vas zaklinjem, braćo, uočite one koji izazivaju razdore i sablazni suprotno nauku koji ste vi naučili, i njih se klonite.

18 Jer takvi ne služe našem Gospodinu Isusu Kristu, nego svom trbuhu, te slatkim riječima i laskavim govorima zavode srca nedužnih.

19 Jer je vaša poslušnost doprla do svih. Zato se radujem zbog vas, ali htio bih da budete mudri za dobro, a bezazleni za zlo.

20 A Bog mira ubrzo će satrti Sotonu pod vašim nogama. Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama! Amen.

21 Pozdravlja vas Timotej moj suradnik, i Lucije, i Jason i Sosipater, moji rođaci.

22 Pozdravljam vas u Gospodinu ja, Tercije, koji sam napisao *ovu* poslanicu.

23 Pozdravlja vas Gaj, domaćin moj i cijele crkve. Pozdravljaju vas Erast, gradski blagajnik, i brat Kvart.

24 Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama! Amen.

25 A onomu koji je moćan učvrstiti vas, po mome evanđelju i propovijedanju

Isusa Krista, po otkrivenju tajne
sakrivene od vječnih vremena,

26 a sada očitovane, i po proročkim
Pismima, po zapovijedi vječnoga

Boga, obznanjene svim narodima za
poslušnost vjere,

27 jedinome mudrom Bogu, po Isusu
Kristu, slava zauvijek! Amen.